

onze vogels

36e jaargang no. 3, maart 1975

maandblad van de nederlandse bond van vogelliefhebbers

ssel

De

Uw vogels hebben aan Sluis Ei-Krachtvoer meer dan genoeg.

De moderne voedingsleer toont aan dat de overgang op speciale produkten - zoals opfokvoer - tijdelijk konditie-verlies bij uw vogels veroorzaakt.

Juist aan het begin van de kweekperiode waarin veel van uw vogels wordt gevraagd (nest maken, eieren leggen, broeden enz.) mag dat niet voorkomen. Een optimale kweekconditie van uw vogels betekent meer eieren en meer jongen van betere kwaliteit.

Objektief is vastgesteld dat kweekresultaten aanzienlijk verbeteren als het hele jaar door Sluis Ei-Krachtvoer wordt gebruikt.

Sluis Ei-Krachtvoer is weliswaar wat duurder dan andere

produkten. Maar daar staat heel wat tegenover.

Sluis Ei-Krachtvoer is:

1. altijd konstant van samenstelling,
2. altijd vers door de nieuwe verpakking,
3. zeer licht verteerbaar,
4. verkrijgbaar in verpakking van o.a. 1kg,
5. verrijkt met groente,
6. compleet kracht- en opfokvoer.

Neem de proef eens en let op de resultaten.

Sluis

Sluis vervangt de natuur.

BONDSBESTUUR

Voorzitter: A. van Liempd, Rubensstraat 17, Breda, telefoon (01600) 3 61 37.

Secretaris: Joh. M. van Pelt, Vlaardingerdijk 331a, Schiedam, telefoon (010) 26 19 90.

Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44, Bergen op Zoom.

2e Voorzitter: E. Adema, Roggestraat 30, Apeldoorn, telefoon (05760) 1 86 31.

Commissaris: J. J. Krol, Trompstraat 16, Meppel, telefoon (05220) 5 38 84.

Juridisch adviseur: Mr. L. van Elderen.

DISTRICTSVOORZITTERS

District Groningen: W. Wolthof, Kerkstraat 40, Muntendam, telefoon (05987) 33 40 of 33 25.

District Friesland: J. Forsten, Molenpolle 2, Franeker, telefoon (05170) 29 68.

District Drente: J. H. Heijnen, W. Grolstraat 126, Barger Oosterveld, telefoon (05910) 2 54 20.

District Overijssel: A. M. van Rijn, Pr. Margrietstraat 41, Haaksbergen, telefoon (05427) 30 06.

District Gelderland: D. J. Prinsen, Berkenlaan 132, Silvolde, telefoon (08350) 53 14.

District Utrecht: J. G. Harskamp, Loenapad 14, IJsselstein, telefoon (03478) 21 25.

District Noord-Holland: A. J. F. Lammerse, Oude Kruisweg 104, Vijfhuizen, telefoon 023 - 285906.

District Zuid-Holland: G. C. Goedschalk, Akeleistraat 148, Den Haag, telefoon (070) 68 16 70.

District Zeeland: J. van der Walle, Churchillweg 4, Hulst, telefoon (01140) 38 16.

District Noord-Brabant: J. C. Vos, Braillestraat 2, Grave, telefoon (08860) 29 78.

District Limburg: J. M. Hoebbers, Hoofdstraat 5, Horst, telefoon (04709) 12 64.

CONTACTPERSONEN TECHNISCHE COMMISSIES

W. Mulder, Verwerstraat 39, Deventer, telefoon (05700) 2 36 48, voor tropen, grasparkieten etc.

H. J. Veerkamp, Royaarsplein 12, Schiedam, telefoon (010) 15 63 55, voor kleur- en postuurkanaries.

H. Elst, Plantage 213, Beverwijk, telefoon (02510) 2 66 07, voor zangkanaries.

BONDSBUREAU N.B.v.V.

Aletta Jacobsstraat 4, Bergen op Zoom, postbus 74, gironummer 1148324, telefoon (01640) 3 50 07.
Geopend: 08.00 - 17.00 uur. 's Zaterdags gesloten.

LIDMAATSCHAP

Wie als lid van de N.B.v.V. wenst toe te treden, wendde zich schriftelijk tot de secretaris van een in zijn plaats van inwoning gevestigde afdeling.

Indien in de plaats van inwoning geen afdeling is gevestigd, kan men zich bij het Bondsbureau als verspreid lid aanmelden.

De contributie bedraagt in dit geval f 20,- per jaar, bij vooruitbetaling te voldoen.

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE

ABONNEMENTEN

Bij vooruitbetaling.

Binnenland f 20,- per jaar, bij vooruitbetaling onze giro 1148324. Buitenland f 25,- per jaar, per luchtpost extra tarief volgens PTT-kosten.

België: 280 BFr. per jaar, bij vooruitbetaling op rekening nr. 000-0156074-01 bij het bestuur der postcheks te Brussel 1.

Opgave abonnement bij het Bondsbureau, Bergen op Zoom.

ADRESSEN SPECIAALCLUBS N.B.v.V.

Nederlandse Zebravinkenclub

Secretaris: P. Kool, telefoon: 05280 - 68028, Rönghof 33, Hoogeveen.

Penningmeester: A. A. Straver, Emmalaan 9, Alphen a.d. Rijn, Postgiro 43984 Coöp. Raiffeisenbank Alphen a.d. Rijn t.n.v. N.Z.C.

Contributie f 15,- per jaar. Entree f 5,-.

Speciaalclub Vorm- en Postuurkanaries.

Secretaris: W. de Vries, Vleugel 3, Hoogvliet, telefoon (010) 38 27 43.

Penningmeester: P. Bos, Wilhelminalaan 11, Harderwijk, telefoon 03410 - 62 73.

Giro t.n.v. de postuurkanarieclub no. 1667906.

Contributie f 15,- per jaar. Entree f 5,-.

Speciaalclub Eur. vogels en hun hybriden

Secretaris: H. A. Vervest, Peppelgaarde 41, Etten Leur.

giro-rekening: 31.58.484 t.n.v. spec.club Eur. Vogels H. van Es, Wilhelminastraat 23, Barendrecht. Telefoon 01806-2980.

Contributie f 13,- per jaar.

Speciaalclub voor liefhebbers van insekten- en vruchtenetende vogels.

Secretaris: H. Kehl, Kruijningenstraat 170, Rotterdam-3023, telefoon (010) 80 28 54.

Penningmeester: S. J. van Schie, Bootsmanstraat 3, Rotterdam, telefoon 010-76 75 47, giro 2625815,

t.n.v. penn. speciaalclub. Contributie f. 20,- per jaar. Entree f. 5,-.

SPECIAALCLUB PARKIETEN

Inlichtingen over, waar en bij wie u zich kunt melden worden u gaarne verstrekt door:

A. B. J. Braam, Casimirstraat 25, Hoensbroek, of bij A. v. d. Waal, Laan Ollieslagers 50, telefoon (01646) 28 88, Hoogerheide.

Inlichtingen, opgave nieuwe leden en betaling contributie uitsluitend aan bovenstaande adressen.

Vogels

D VAN VOGELLIEFHEBBERS (OPLAGE 46.500)

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd op 21 april 1975.

REDACTIE

C. E. van Berkel
Chr. Walraven
P. Rijnders
Redactieadres: Postbus 74 - Bergen op Zoom

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publikatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeelten daarvan is verboden.

ADVERTENTIES

Voor advertenties — ook die van leden en abonnees — met een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere inlichtingen verkrijgbaar bij het Bondsbureau van de N.B.v.V.

Kleine annonces, voor afdelingen, leden en abonnees op „Onze Vogels”, van zuiver particuliere aard zie onder „Vraag en Aanbod”.

VRAGEN OVER?

KLEURKANARIES aan: W. C. Oonk, Bergweg 37, Lochem.

ZANGKANARIES aan: M. van Woezik, Homberg 27-16, Wijchen.

GRASPARKIETEN aan: A. B. J. Braam, Casimirstraat 25, Hoensbroek.

ZEBRAVINKEN, JAPANSE MEEUWEN EN TROPENBASTAARDEN aan: D. J. v. d. Molen, Esschingstraat 80, Dalfsen.

GROTE PARKIETEN, EUROPESE VOGELS (WILDZANG) EN HUN BASTAARDEN aan: D. A. Duivis, St. Josephstraat 46, Teteringen.

TROPISCHE VOGELS aan: G. v. d. Watering, St. Theresiastraat 25, Roosendaal.

IN DIT NUMMER

	pag.
De Grauwe Kiekendief	100
De Kievit	101
Mijn kweek met blauwfazantjes	104
Wat lezers schrijven	106
Kleurkanarie (15)	109
Pietpraat over zilverbruin	113
De japanse meeuw	115
Geslaagde kweek met japanse nachtegaal	116
Bergtangara's (2)	118
Boekenservice	119
Zebra vinken	120
Maat houden	122
De nachtegaal van het noorden	124
Boekennieuws	125
Kolibries IX	126
Het lied van de harzerzangkanarie	128
Witte pelikaan in de Noordoostpolder	131
Wereldkampioenschappen in Mechelen	133
De volière van de maand	135
Ervaring met diamantvinken	136
Belangrijke mededelingen	137
Beplanting in en om de volière	141

IN DIT NUMMER ADVERTEREN

	pag.
Sluis	108
Kokke	114
Benny Slagers	114
Van Waardhuizen	114
Wirika	114
Cédé	123
Vic van Heeswijk	123
Prijzlijst C.M.	123
Blankestijn's Vogelhandel	128
Edelchemie	129
Veraka	129
Cédé	130
W. Roupe van der Voort	132
Metaalwarenfabriek Hulskamp BV	132
Visko	132
v. d. Mark	132
De Vogelspecialist	132
Hartevelde, Hoos & Heijermans B.V.	134
A. P. van Gils	134
Ars	138
Vogelhof	138
Vraag en aanbod	139
V.V.R. Vogelvoederfabriek	140
Yoy Insecticide	142
Rein v. d. Veen	143
All-in Trade	143
Holley, Delft	143
Fa. Winkeler	143
Witte Molen	144

Foto omslag: Horst Müller

Ontwerp en druk: Steens b.v., boekdruk/offset
Postbus 59 - Schiedam - Telefoon (010) 26 06 40*

Uitsluitend brieven met betaald antwoord!

DE GRAUWE KIEKENDIEF

Meindert de Jong

Tot de Nederlandse vogels worden officieel vier soorten kiekendieven gerekend, waarvan drie — de bruine, de blauwe en de grauwe kiekendief — als zeer schaarse broedvogels geboekstaafd staan en de steppenkiekendief, als een zogenaamde dwaalgast. Op de omslag van dit blad prijkt het nest van een **grauwe kiekendief** en daarom wil ik u daarover iets meer vertellen.

Veel streeknamen

De populariteit van een vogel kan men dikwijls afheeft er heel wat, die echter niet alle even vlelend meten naar het aantal streeknamen en de grauwe zijn. Op Texel kent men hem als **ringstaart** en **witsteertskor**, de Friezen noemen hem **haneschrobber**, **hanebijter**, **muizebijter** en **hanemus**, terwijl men elders spreekt van **beul** en **konijnebeul**. Nu we het toch over namen hebben, pakken we tegelijk ook de wetenschappelijke even bij de kop: **Circus pygargus**. Circus is de naam van een niet nader aangeduide roofvogel, een latinisering van het Griekse 'kirkos', terwijl pygargus 'witstuitig' betekent. Dit klopt echter niet helemaal als u het signalement bekijkt. Deze slanke, gracieuze stootvogel is ongeveer 40 tot 45 cm lang. Het mannetje is vrijwel geheel asgrijs met een enigszins blauwachtige gloed. De uiteinden van de lange, puntige vleugels zijn zwart, evenals een smalle streep die over deze lichaamsdelen loopt. De buik, de flanken en ook de broek zijn vuilwit met

rossigbruine lengtestreepjes. De pennen van de lange staart hebben, met uitzondering van de twee middelste, donkere dwarsbanden. De stuit is wat lichter dan het overige grijs van het verenkleed maar **niet wit**, zoals bij de blauwe kiekendief. De kromme haaksnavel is zwart met een gelige washuid terwijl ook de poten met de scherpe grijpklauwen gelig zijn.

Het vrouwtje is van boven donker-, van onderen licht bruin met een groot aantal donkerder strepen. Ool bij madame is de staart gebandeerd. De stuitvlek is betrekkelijk klein en **vuilwit**, lang niet zo opvallend als bij haar blauwe nicht.

Het woongebied van deze kiekendief strekt zich uit over West- en Midden-Europa en westelijk Azië. De horst kan zowel op laaggelegen terreinen, drassige weilanden, duinvalleien, vennen en moerassen als op droge heidegronden en zelfs cultuurland worden gevonden. Bij ons wordt hij beschouwd als een zeer schaarse broedvogel (1—50 broedparen), nagenoeg uitsluitend op de Waddeneilanden.

Het nest is doorgaans goed verborgen tussen de ruigte. Het is een plat, onsamenvattend bouwse van takjes, droog gras en ander plantaardig materiaal, soms gevoerd met dunne halmpjes. Er worden 4 of 5, zelden 6 eieren gelegd, die blauwachtig wit zijn en soms — maar lang niet altijd — voorzien zijn

vervolg op pag. 131

tekst en zw./w. foto's: Cees Scholtz
kleurfoto: Horst Müller

DE KIEVIT

DE LENTEHERAUT BIJ UITNEMENDHEID

Wanneer de kieviten hun sierlijke buitelingen en salto mortales maken, de tureluurtjes elkaar najagen langs de bonkige slootkanten en de blanke sterntjes behendig over het watervlak scheren onder het uitroepen van hun steriet-steriet, dan pas is het lente. Zolang echter een koude wind met heftige hagelbuien over de landerijen jaagt, denkt men er niet over „een koude neus” te halen en er op uit te gaan. En toch . . ., toch krijgt elke pessimist ongelijk, die denkt, dat de lente eerst in de maand mei is aangebroken. Daarvoor zorgt de lenteheraut bij uitnemendheid, de kievit, die onvermoeid op zijn brede wieken de lucht intort om de indringer uit zijn territorium (broedgebied) te weren. Wilde taferelen spelen zich daar in de lucht af. Al vloeit er bij dit spiegelgevecht geen bloed, toch worden er rake klappen met de vleugels uitgedeeld.

Geen mooiere, stoerdere vogel, zou ik zo gauw kunnen bedenken, die beter in het waterland past, dan de kievit met zijn wapperende kuif en zijn zwart-wit verenpak. Als jongen, toen ik op het platteland woonde, ging mijn bijzondere belangstelling naar hem uit, al gold het niet de vogel zelf, dan wel zijn eieren. Al spoedig kwam ik tot het inzicht, dat een lege dop niet meer en niet minder dan een lege dop is en bij toenadering niet die voldoening schenkt, als het bespieden van de vogels in hun doen en laten. Van die tijd af liet ik de nesten ongemoeid en inspecteerde ze regelmatig, hoe het er met „mijn” eieren bijstond.

Als ik het dan trof, dat er juist jongen uit de bontgekleurde schalen waren gekropen, dan lag ik er vol bewondering bij om te zien, hoe die kleine wezentjes nadat ze reeds enige uren oud waren, de wereld introkken op zoek naar voedsel. De kievit staat bekend als een slimmerik onder zijn soortgenoten, maar toch is hij niet zo slim, dat hij zich niet door de mens laat bedotten.

Omstreeks 20 maart worden er in Waterland de eerste eieren van deze kuifdrager gevonden. Dan komt het gilde der eierenzoekers in het geweer om de begeerlijke eitjes, die door hun schutkleur moeilijk te vinden zijn, te zoeken. Een sport, die alleen dan voldoende resultaat oplevert, indien men met de gedragingen van de vogel goed op de hoogte is, anders is het een zoeken naar een speld in een hooiberg. Is een nest gevonden, dan wordt het ei eruit genomen en hiervoor in de plaats deponert de vinder een aardappeltje of iets dergelijks van ongeveer dezelfde grootte. Zo gaat hij elke morgen zijn nesten langs om de eieren te garen. De kievit bemerkt hier niets van en legt er regelmatig een echt ei bij. In vaktermen noemt men dat „melken”. Als er vier aardappeltjes in het nest liggen, is het legsel voltallig, waarna het wijfje zou gaan broeden, indien de bezoeker niet zo verstandig zou zijn om alles mee te nemen. Uit aardappeltjes komen tenslotte geen jonge kieviten. Eén keer heb ik een legsel gevonden, louter alleen met heerlijk verwarmde

In het Zaanse land is het geen uitzondering om in een doodlopende sloot te belanden. Dan gaat het land over zand naar een volgend stuk water

aardappeltjes, waarop de kievit trouw zat te broeden: natuurlijk heb ik alles vernietigd, want het gebeurt niet zelden, dat de kievit zich hierop dood broedt.

Er zijn mensen, die kievitseieren een ware delicatesse vinden, maar ik kan U verzekeren, dat ik een kippenei heel wat lekkerder vind. Ik heb er eens een paar gekregen, maar die dingen zagen er na koken zo glazig uit dat mijn hart in mijn keel omdraaide. De boerenzoon die mij ze cadeau had gedaan, vertelde mij later dat ik zo hard had moeten koken dat ik ze met een gerust hart met een smak tegen de muur kon gooien zonder dat ze uit elkaar zouden spatten. Geef mijn portie maar aan fikkie.

In een van de aardige dorpjes in het Broekland, waar de mensen even geheimzinnig leven als de vogels in het moeras, nam ik de jol om onvergetelijke speurtochten achter de vogels te gaan maken. In een landschap eenvoudig van schoonheid, waarboven dikke cumulus-wolken oostwaarts drijven, de leeuwerik jubelend ten hemel stijgt en het kikkerkoor weer aan sterkte begint te winnen. Jarenlang koesterde ik de wens, de kievit voor de lens te krijgen. In mijn jongensjaren had ik het eens gepro-

beerd, maar het succes was niet bijster groot. Verscholen in een stinkend varkenskot, waar ik zo nu en dan mijn neus door een kiertje naar buiten stak om wat frisse lucht te happen, zat ik, met een lang touw verbonden met het fotoestel, dat daar vlak bij het nest stond, te wachten op de terugkomst van de kievit. Maar ik rukte te hard aan het touw, Een andere keer had ik de sluit niet gespannen, zodat de middag voorbijging zonder één behoorlijke opname. Het duurde lang voor ik me weer aan een dergelijk experiment waagde. Door ervaring rijker geworden, had ik alle voorbereidingen zorgvuldig getroffen. De kievit was aan het gevaarte, dat ik bij zijn nest had opgesteld... de schuilhut, gewend geraakt, zodat ik op een stralende voorjaarsdag met uitbundig vogelgejubel, met forse slagen in een ranke jagersjol door smalle half dichtgeslibde slootjes trok met het gevoel dat het nu wel zou lukken. Na enige uren had ik inderdaad een paar aardige opnamen gemaakt. Veel sneller dan ik gedacht had kwam mijn helper, een boerenzoon uit het dorp, me uit de hut verlossen. Verheugd over het goede resultaat, wees ik op de chassis, waarin de platen lichtdicht waren opgesloten. „Die staan er op”, zei ik, waarna ik ze

De kievit is niet bepaald een makkelijk object voor de fotograaf

orgvuldig in mijn rugzak opborg. Ik had evenwel juten de waard gerekend, oftewel buiten mijn heler, die wel wat al te nieuwsgierig van aard bleek te zijn. Op de terugweg stapte ik een weiland op om het legsel van het kemphenntje te inspecteren. Mijn elper was in de jol achtergebleven. Teruggekomen, zek hij me teleurgesteld aan en zei: „je had het er et over, dat ze er op stonden, ik heb even gekeken, maar ik zag niets.” Wat er in mij omgving laat zich inden.

iteraard werk ik nu niet meer met die omslachtige pparatuur. Een kleinbeeld filmpje is heel wat compacter maar zeg nu niet dat het daar niet bij kan voorkomen. Dat gebeurde nadat ik een serie had pgenomen van een roerdomp en deze film per ergissing bij iemand achterliet. Nadat ik hem weer i mijn bezit kreeg bleek deze na ontwikkeling geheel zwart te zijn. Later kwam de ware aap uit de touw.

ielukkig verzoende ik me met de gedachten, dat er ich nog wel eens een gelegenheid zou voordoen m de kievit op het gevoelige celluloid vast te legen.

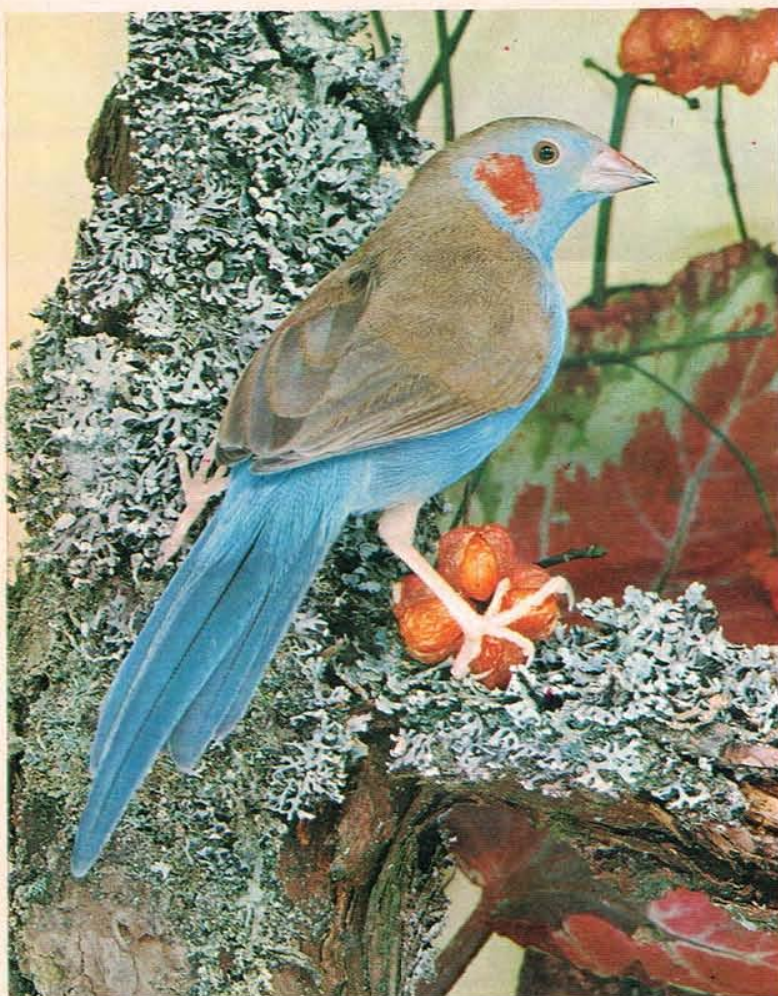
Met het nabladeren van mijn aantekeningen over de ievit blijkt al te duidelijk, dat van een vooruitgang an de kievitstand geen sprake is. Het fabeltje, vaarmee sommige eierenzoekers komen aandragen, at zij een steentje bijdragen tot het instandhouden an een gezond en krachtig kievitras, klinkt wat al e kinderlijk. Ze beweren, dat, als zij de eieren lieten lgggen, de jongen door de koude en ontberingen ouden omkomen. Ze vergeten, dat de kievit, als ze enmaal haar eieren uitgebroed heeft, bij een volgend legsel danig in de knel komt met de boer, die et gras in die nieuwe periode gaat maaien. Bovenlien leidt hun redenering tot de vraag, of de blauwe eiger, die doorgaans nog enkele weken vroeger met roeden begint, voor een dergelijke theorie niet in anmerking komt. In de praktijk niet, maar zijn ieren smaken dan ook vissig en zijn voor de consumptie ongeschikt. En hoe moet het dan met de norinelplevier, in het hoge noorden van Zweden, die ijn eieren tussen sneeuw en ijs uitbroedt.

Het ware in het algemeen te wensen, dat wij wat uiniger met onze medeschepselen omsprongen.

Rond de moerassen op het brede water is bijvoorbeeld de otter een zeldzame klant geworden mede door de hoge prijs die men geneigd was voor zijn pels neer te tellen. Gelukkig is daar door de regering een stokje voor gestoken, en zijn zij algeheel door de wet beschermd. Op de landerijen heeft de vogelstand in de achterliggende jaren een gevoelig verlies geleden. Laten wij er voor zorgen in de korte periode dat de vogels in ons midden vertoeven om hun jongen groot te brengen en fleur en kleur aan het landschap geven, die bescherming te bieden, waar zij recht op hebben.

Ochtendglore

MIJN KWEEK MET ... BLAUWFAZANTJES

In de zomer van 1972 kwam ik in contact met een vogelvriend, die zo enthousiast over z'n hobby wist te vertellen, dat het idee van een eigen volière me niet meer losliet. Ik begon boeken te lezen over volièrebouw, beplanting, vogelbevolking e.d. Ik werd lid van de plaatselijke vogelvereniging, ging tentoonstellingen bezoeken en ... begon aan de bouw van mijn vogelhuis.

In het voorjaar van 1973 was het klaar en ik mag wel zeggen: ik was er trots op. Aan het onverwarmde nachthok van 2,40 x 2,40 m had ik een bloemenserre gebouwd van 4 x 2,40 m. Vanuit deze serre kon ik in de buitenvolière komen. Deze ruime vlucht van

9 x 3 m was weelderig beplant met vlier, buxus, hulst klimop, liguster, coniferen, zelfs stond er een bloeiende pereboom in. De ligging was ook zeer gunstig nl. op 't zuidoosten.

Toen het weer het toeliet kwamen de bewoners. Da was een bonte verscheidenheid, mede doordat vrienden me ook vogels cadeau deden. Zo zat er tusser wildzang, zebra's, napoleonnetjes, nonnen, wevers meeuwtjes en verschillende andere exoten ook een paartje blauwfazantjes. Ondanks het grote aantal leefde alles in volkomen harmonie.

In september miste ik op 'n morgen pa blauwfazant maar toen ik hem 's middags heel monter zag zitten

In het popje niet kon vinden, dacht ik al aan een juweel. Omdat ik gelezen had, dat je zo'n pril jek niet moet storen, waagde ik maar een vluchtig onderzoek naar hun woonplaats. Tevergeefs! Na nauwkeurige observatie echter kwam ik er na een lag of 4 achter, waar die moest zijn. En ja hoor, prachtig verborgen in een conifeer vond ik het buitelvormige nest, dat zo'n lange, nauwe insluipgang had, dat ik niet kon constateren, hoeveel eieren er waren.

Eind september zag ik man én pop bedrijvig op de grond bezig. Zouden er jongen zijn? Ik besloot extra meelwormen te geven, wat het koppel bijzonder waardeerde.

Inmiddels werden de dagen korter (in het nachthok brandde tot 8 uur een lamp) en de nachten kouder. Het vror zelf al. Vrienden vertelden me dat de jongen al lang dood zouden zijn van de kou. Omdat ik mijn nieuwsgierigheid niet kon bedwingen, ging ik op 11 oktober 's avonds na 5 uur (het begon al donker te worden) toch eens kijken. Nauwelijks was ik bij het nest of ik had al spijt van mijn onvoorzichtigheid, want twee jongen vlogen uit het nest. Met zeer veel moeite kon ik ze — onder luid kabaal van de ouders — vangen. Eén was er zowaar in het vijfjertje

gevallen! Behoedzaam schoof ik ze terug in het nest en hoopte dat ze daar zouden blijven en dat de ouders hen weer liefdevol zouden verplegen. Dat gebeurde inderdaad. Ze bleven nog twee dagen in het nest en kwamen toen niet „geforceerd“ te voorschijn. Wat waren pa en ma blauwfazant trots en wat lieten ze dat blijken!

Die nacht zou er 4 graden vorst komen en dat konden de jongen volgens ingewijden niet overleven. Ze overleefden het wel en werden vlugge, zelfstandige vogels. Toch was hun geen lang leven beschoren en stierven ze nog diezelfde winter. Begin december nl. kwamen er een paar abnormaal koude dagen, zoals u zich misschien nog wel herinnert, met temperaturen van 15 graden onder nul. Doordat ze allebei in het drinkwater (nu binnen) een bad hadden genomen, kregen ze bevroren pootjes en dat was het begin van het einde. Rond kerstmis vond ik ze kort na elkaar dood in het nachthok. De ouders hadden toen weer eitjes!!

Maar daar is natuurlijk niets van gekomen.

Ch. Brandts, Budel

Noot van de redactie: Bij vriezend weer beslist geen gelegenheid tot baden geven!

MIJN KWEK MET BLAUWFAZANTJES II

Toen ik 2 jaar geleden met mijn hobby begon en een paar kanaries kocht, wilde ik er graag ook een paar tropische vogels bij hebben. Ik kocht toen een koppel zebra-vinken, napoleons en een koppeltje blauwfazantjes. Ze werden allemaal in de volière ondergebracht. Men vertelde mij dat blauwfazantjes moeilijk tot broeden zouden overgaan. Mijn ervaringen nu zijn echter geheel anders.

Reeds het eerste jaar, in de maand mei, begonnen ze hun nest te bouwen en gingen tot broeden over. Dat eerste legsel bleek echter niet bevrucht te zijn. Kort daarop volgde een tweede legsel, en van de 4 eieren waren er 3 bevrucht. Naarstig informerend bij andere liefhebbers naar het voedsel wat ik de vogels moest geven, verstrekte ik zodra de eieren waren uitgekomen miere-eieren en encythereën. Ongeveer 8 dagen lang werden de jongen door hun ouders met dit levend voer gevoed. Zonder al te veel moeilijkheden heb ik ze toen ze ongeveer 7 dagen oud waren kunnen ringen. Na 3 weken vlogen ze uit. Datzelfde jaar heb ik ze ingezonden op onze tentoonstelling; 2 behaalden er 87 en 1 kreeg 88 punten. Men verzekerde mij dat een dergelijk succesvolle kweek met de blauwfazantjes niet gauw wéér zou gebeuren. Het daaropvolgende kweekseizoen bracht echter nóg betere resultaten. Het oude paar bracht driemaal 2 jongen groot. Het andere paar, dat was een EK pop met een aangekochte man, kwam in de maand juli ook tot nestelen. Dat popje legde 5 eieren waarvan er na ongeveer 11 dagen broeden 4 uitkwamen. Ik gaf ook aan dát paartje eerdergenoemd levend voer. De jongen zijn desondanks niet ouder geworden dan 2 dagen, toen gooiden de ouders ze ale vier het nest uit en begonnen opnieuw. Vermoedelijk zal dit te wijten zijn geweest aan de

stimulerende werking van het voedsel. Het popje legde 4 eitjes welke omstreeks half augustus uitkwamen. Het was mooi weer en omdat er naar mijn mening voldoende vliegjes en andere insecten door de vogels zelf te vangen waren gaf ik ze levend voer. De jongen groeiden snel en toen ik ze op de zevende dag wilde ringen, zoals ik steeds gewend was te doen, was er al 1 te groot en deze heeft het dan ook zonder geboortebewijs moeten doen.

Geen slechte ervaringen dus met deze Afrikaantjes. Wel heb ik geleerd dat je de vogels eerst moet kennen en dat je het voedsel moet aanpassen aan hetgeen de natuur zelf op dat moment heeft te bieden.

A. J. A. Giesen, Wehl

WAT LEZERS SCHRIJVEN

PERIKELEN ROND DE NIEUWBOUW

Als een pasbeginnende vogelliefhebber de beschikking krijgt over een nieuwbouw-woning, denkt hij reeds lang voor de toewijzing tot stand is gekomen, over de wijze waarop hij zijn vogeltjes zal kunnen huisvesten.

Vooraf in deze tijd van het jaar met veel regen en kou, valt het voor hem niet mee om direct bij zijn huis een volière te gaan bouwen, ook al omdat men tijd te kort komt door beslommeringen, aangaande de inrichting van de nieuwe woning en de hiermede verbandhoudende karweitjes. Zo was het ook het geval met een pas-beginnende liefhebber van tropische vogels.

Hij had alvorens de nieuwe woning te betrekken diverse soorten aangeschaft, zoals een paartje tijger-vinkjes, een paartje zebra-vinken, een paartje wevers en een paartje oranjekaakjes, die voorlopig werden gehuisvest in enige kanarie-broedkooien.

Van een bevriende relatie kreeg hij de beschikking over een pracht van een binnen-volière, compleet met verlichting, zitstokken en voederbak. Het jonge paar was er heel gelukkig mee, vooral omdat het een cadeau was.

De binnenvolière werd voorlopig opgesteld in een ongebruikte bovenkamer van de nieuwe woning, die, evenals de overige vertrekken, voorzien was van centrale verwarming. Het was een lust om te zien hoe de vogeltjes de ruime kooi rondvlogen en vol trots werden ze getoond aan familie en kennissen. Kosten noch moeite werden gespaard om het de diertjes naar de zin te maken. Dagelijks werd de kooi schoongemaakt en meermalen overdag werd het drinkwater verversd, terwijl gezorgd werd voor voldoende badgelegenheid, groenvoeder, vitaminen etc. etc.

Ongeveer veertien dagen ging alles goed, totdat het weverpopje dood in de kooi werd gevonden. De doodsoorzaak kon zonder meer niet worden vastgesteld. Wel bleek de huid van het diertje zwart te zijn. Vanzelfsprekend was dit een domper voor deze

liefhebber, doch hem werd aangeraden zich hierover niet teveel te verontrusten, want het komt wel eens meer voor, dat er een vogeltje dood gevonden wordt. De volgende dag echter bleek ook het popje van de zebra-vinken dood te zijn en werd er gedacht aan ziekte.

Enige dagen tevoren had hij van een kennis een mannetjeskwartel gekregen, die hij bij de vogels in de kooi had gedaan. Er werd toen even gedacht aan de kwartel. Immers, voor de komst van dit diertje ging alles goed, doch erna kwamen de twee sterfgevallen voor.

Teneinde raad moest ik even gaan kijken. Meteen dat ik de trap opging om naar de vogelkamer te gaan, rook ik het al. Het was er benauwd door de verse verflucht van de nieuwbouwwoning. Hierbij in aanmerking genomen de verwarmde vogelkamer. Op die kamer bleek alles potdicht te zitten. Zelf zou ik het er benauwd hebben als ik er een kwartier in geweest was.

Het bleek dat de vogels geheel versuft waren, met uitzondering van het paartje oranjekaakjes en het kwarteltje, die in goede welstand verkeerden. De kwartel was een rustig diertje. De overige vogeltjes hadden de oogleden dik opgezwollen.

Geadviseerd werd terstond het raam volop open te zetten, zodat er voldoende zuurstof in de vogelkamer kon komen en de aanwezige verflucht kon verdwijnen. Nadat het raam een kwartier open had gestaan, beek zulks een zodanige invloed op de vogels te hebben, dat ze weer levenslustig werden. Ze gingen eten en drinken, kortom, het probleem bleek te zijn opgelost.

Geadviseerd werd terstond het raam volop open te open te laten, zodat er genoeg frisse lucht kon circuleren. De overgebleven vogels doen het thans goed.

Ik meen er goed aan te doen een en ander onder de aandacht te brengen van vogelliefhebbers die in dezelfde omstandigheden komen te verkeren. Evenwel dient men er wel voor te zorgen dat de vogels niet op de tocht zitten.

G. Lammers, Tubbergen

KWEKEN MET TROSGIERST

Elke liefhebber zal de trosgierst wel kennen, vooral de gele variëteit welke in de handel te koop is. Deze trosgierst wordt verbouwd in warmere streken en in onze landen geïmporteerd. Als men deze soort zaait komt er meestal niet zó veel van terecht. Kiemen, opgroeien en aren vormen lukt meestal wel maar de aren bevatten in het algemeen weinig zaad. Hij gedijt dus in onze streken niet zo wat wel een teleurstelling is voor hen die dit geprobeerd hebben. Zelf kweek ik al vele jaren zowel de gele als de rode variëteit. Dit betreft dan soorten die bij ons in België al generaties lang worden gekweekt. Zij schijnen bij

ons meer bekend te zijn dan in Nederland.

Het is dus een kwestie van aan het juiste zaaigraan te komen en, vanzelfsprekend, de beschikking te hebben over een paar vierkante meters grond.

Naar mijn ondervinding wordt de rode trosgierst het liefst door de vogels gegeten. Wanneer een vogel ziek is en alle zaden laat staan neemt hij toch nog rode gierst op. Mijn grasparkieten zijn er verzot op en wanneer ik een bos in de vlucht gooi dan blijft er geen vogel op stok.

De gierst wordt gezaaid in de maand april. Zaaïen doen we in rijen zodat we er goed tussen kunnen harken. De gierst is zeer vruchtbaar en elk zaadje zal kiemen. Dit houdt in dat we zeer dun moeten uitzaaïen. Hoe dikker we namelijk zaaïen hoe kleiner later de aren worden. De grond mag niet te zwaar bemest zijn anders groeien de halmen te hoog waar-

door bij zomerse onweders of zware buien alles plat tegen de grond wordt geslagen. Oogsten doen we omstreeks eind augustus wanneer de aren aan de onderzijde roodachtig van kleur worden. Ik snijd ze dan af op een lengte van ongeveer 30 cm zodat er nog een tweetal bladeren aan de steel zitten. Dit voorkomt dan dat de aren te snel gaan uitdrogen, waardoor de zaden hard worden gelijk die welke in de winkels te koop zijn.

Rijpende trosgierst vormt ook een lekkernij voor de vogels welke in onze omgeving vrij rondvliegen. Zo zijn bijvoorbeeld de mussen er als de kippen bij. Om dat te voorkomen kunnen we met rammelende blikjes trachten de vogels af te schrikken. Ook kan men het geheel met een nylonnet afschermen. Veel succes.

Alf. Wijnants, België

Noot van de redactie: Ook in Nederland wordt er door de vogelliefhebbers die daartoe de mogelijkheid hebben steeds meer zelf trosgierst gekweekt, getuige de foto die wij vorig jaar zomer hebben gemaakt bij een van onze leden in Halsteren.

ALWEER EEN VREEMDE ERVARING

Allereerst een berichtje over mijn „langsnavel-Putter“. De hoop, dat hij dit jaar jongen zou krijgen is niet verwezenlijkt. Dit kon ook bijna niet, omdat de verhouding man/pop niet in orde was. Er zaten 4 mannen en 2 poppen in mijn voliëre, dus van jonge putters geen sprake. Dit jaar zijn er enkele eigen

kweek poppen bijgevlogen, dus nu maar weer hopen op 1975.

Dan nu het volgende. Weer zo'n eigenaardig verhaal, maar nu met minder grote gevolgen, dan met mijn kweek van de Honingzuigers en de putters (Honingzuigers brachten jong van putter groot en deze twee putters hadden beiden een lange bek, net als die van een honingzuiger).

In een Thuja hadden een kanariepop en een brilvogeltje het wel gezellig gevonden om hun nestje vlak bij elkaar te maken. Misschien wel dat ze een beetje aanspraak aan elkaar zouden hebben. De kanariepop was er het eerste en enkele dagen later volgde het brilvogeltje. Bij het broeden waren geen problemen. Beide deden hun best, de kanariepop op 5 eitjes en het brilvogeltje op 2, om voor het nageslacht te zorgen.

Toen de jonge kanaries uitkwamen dacht ik ook nog niet aan problemen, maar de kanariepop blijkbaar wel. Ze vertikte het om die kleine hummeltjes ook maar een klein korreltje voer in dat kleine bekje te stoppen en beschouwde haar moederplicht blijkbaar afgelopen. Maar nu komt het eigenaardige. Moedertje brilvogel kon deze verwaarlozing van de moederplicht helemaal niet waarderen en nam deze zorg er nog maar bij. Maar net (en dit vind ik nu het vreemde van deze zaak) als de Honingzuigers, die meer interesse hadden voor de jonge putters, hadden deze brilvogeltjes meer zorg voor de jonge kanaries en vergaten hun eigen eitjes. Heel hun aandacht was nu voor de jonge kanaries. Ze brachten er 3 heel netjes groot. Ze sjouwden de hele dag met meelwormen en mieren eitjes, maden en vruchtjes, jam, enz. enz.

Ze mochten zelfs de voldoening smaken, dat hun pleegkinderen het volle leven invlogen en toen stond hun eigenaar klaar om van dit wonderlijke geval dia's te maken. Benieuwd was ik wel, wat er zou gaan gebeuren als de kanaries zelf voor hun mondvoorraad zouden gaan zorgen. Zouden ze net als mijn langsnavelputters hier geen moeite mee hebben en in hoofdzaak brilvogelkost gaan gebruiken of?? Nou het laatste was het geval.

De jonge kanaries, blijkbaar dommer dan de jonge putters, konden deze overgang niet verwerken en vertrokken de een na de ander naar de vogelhemel. Jammer, want misschien groeide uit deze jongen weer zoiets eigenaardigs als ik al meegemaakt had met mijn honingzuigers.

K. A. G. Schwanen, Valkenswaard

15 KLEUR- KANARIE

door H. J. Veerkamp

Zilvertinten.

De vererving van de zilverfactor berust op een onafhankelijke vererving. Als we wit \times geel paren, dan verschijnen in beide geslachten zowel witten als gelen. De zilvertint die in wezen wordt veroorzaakt door de witfactor, geeft ons hetzelfde beeld. Met dien verstande dat we het te doen hebben met gepigmenteerde kanaries. 'n Zilvertint gepaard aan een gelijkwaardige geelfactorige partner, bijv. zilveragaat \times agaat geeft beide kleuren in beide geslachten terug. Een gelijke paring in pigmentkleur, waarvan een der beide ouderdieren de zilvertint draagt zal ons geen moeilijkheden opleveren. Waar we echter rekening mee dienen te houden is; Dat we het enerzijds te maken hebben met de geslachtsgebonden vererving van de pigmentkleuren en anderszijds de onafhankelijke vererving van de witfactor (zilverfactor) en de geelfactor. Bij het fokken van zilvertinten zullen we dezelfde regels in acht nemen, als bij de kweek van witte kanaries. Dat wil dus zeggen, bij voorkeur een zilvertint gebruiken met een minimale aanslag en de paargenoot met een lichtgele grondkleur. Nu moet gezegd worden, dat gepigmenteerden met een zwakke gele grondkleur dun gezaaid zijn. Zeer zeker onder de mannen, zelden zullen deze een lichtgele grondkleur bezitten. Als het ons ernst is met de kweek van zilvertinten, dan moeten we trachten via selectieve kweekwijze deze te bekomen. Voorwaar geen gemakkelijke opgave.

Als we de zilvertinten in formulevorm tot uitdrukking willen brengen, hoeven we slechts de symbolen **CB⁺** en **CB** te gebruiken. Even een korte toelichting. De geslachtsgebonden verervende factoren die gekoppeld liggen op het \times chromosoom, herkenbaar aan het doortrekken van de deelstreep. Dit doen we niet met de onafhankelijk verervende factoren, deze worden afzonderlijk geplaatst. Om ons te be-

palen tot de klassieke kleuren krijgen we de volgende formulering.

$$\frac{(\times) z^+ \quad \underline{\text{CB}}}{(\times) z^+ \quad \underline{\text{CB}^+}} \text{ blauw, } \frac{(\times) z \quad \underline{\text{CB}}}{(\times) z \quad \underline{\text{CB}^+}} \text{ zilverbruin, } \frac{(\times) z^+ \quad \underline{\text{rb}} \quad \underline{\text{CB}}}{(\times) z^+ \quad \underline{\text{rb}} \quad \underline{\text{CB}^+}} \text{ zilveragaat,}$$

$$\frac{(\times) z \quad \underline{\text{rb}} \quad \underline{\text{CB}}}{(\times) z \quad \underline{\text{rb}} \quad \underline{\text{CB}^+}} \text{ zilverisabel,}$$

Willen we nu een paring uitwerken, dan zullen we CB^+ gebruiken bij de partner die de zilvertint niet bezit.

Bij de paringen van bijv. blauw \times groen, of bruin \times zilverbruin zullen we van de onafhankelijke vererving van de zilvertint niets bemerken.

Daadwerkelijk wordt zij voor ons zichtbaar als we twee verschillende pigmentkleuren, waarvan een de zilvertint bezit, aan elkaar paren. Hiervan enkele voorbeelden, te beginnen met enkele eenvoudige schemaatjes.

Blauw \times bruin.

$$\begin{array}{r} 1. \frac{(\times) z^+ \quad \underline{\text{CB}}}{(\times) z^+ \quad \underline{\text{CB}^+}} \\ 2. \end{array} \times \begin{array}{r} 3. \frac{(\times) z \quad \underline{\text{CB}}}{(y) \quad \underline{\text{CB}^+}} \\ 4. \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 1. \frac{(\times) z^+ \quad \underline{\text{CB}}}{(\times) z^+ \quad \underline{\text{CB}^+}} \text{ blauw/bruin} \\ 3. \end{array} \quad \begin{array}{r} 2. \frac{(\times) z^+ \quad \underline{\text{CB}^+}}{(\times) z \quad \underline{\text{CB}^+}} \text{ groen/bruin,} \\ 3. \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 1. \frac{(\times) z^+ \quad \underline{\text{CB}}}{(\times) z^+ \quad \underline{\text{CB}^+}} \text{ blauw,} \\ 4. \end{array} \quad \begin{array}{r} 2. \frac{(\times) z^+ \quad \underline{\text{CB}^+}}{(y) \quad \underline{\text{CB}^+}} \text{ groen.} \\ 4. \end{array}$$

Aan de hand van de bovenstaande formules zien we dat we blauwe en groene in mannen en poppen krijgen. De mannen zijn allen split voor bruin. Niet zo bijzonder, de normale geslachtsgebonden vererving. We zullen de blauwe man (1-3) paren aan een groene pop (2-4) en kijken wat er kan gebeuren.

Blauw/bruin \times Groen.

$$\frac{(\times) z^+ \quad \underline{\text{CB}}}{(\times) z \quad \underline{\text{CB}^+}} \times \frac{(\times) z^+ \quad \underline{\text{CB}^+}}{(y) \quad \underline{\text{CB}^+}}$$

We merken op, dat er bij de man twee verschillen zijn, z^+ tegenover z en CB tegenover CB^+ . Dit geeft ons te kennen dat er 4 verschillende gameetvormingen mogelijk zijn. ($2^2 = 2 \times 2 = 4$)

Gameetvorming man

$$\begin{array}{l} 1. \frac{(\times) z^+ \quad \underline{\text{CB}}}{(\times) z^+ \quad \underline{\text{CB}^+}} \\ 2. \frac{(\times) z \quad \underline{\text{CB}^+}}{(\times) z \quad \underline{\text{CB}^+}} \\ 3. \frac{(\times) z^+ \quad \underline{\text{CB}^+}}{(\times) z^+ \quad \underline{\text{CB}^+}} \\ 4. \frac{(\times) z \quad \underline{\text{CB}}}{(\times) z \quad \underline{\text{CB}^+}} \end{array}$$

Gameetvorming pop.

$$\begin{array}{l} 5. \frac{(\times) z^+ \quad \underline{\text{CB}^+}}{(y) \quad \underline{\text{CB}^+}} \\ 6. \frac{(y) \quad \underline{\text{CB}^+}}{(y) \quad \underline{\text{CB}^+}} \end{array}$$

Hoewel de oogst aan zilverbruin nog karig is, kunnen we aan de hand van de navolgende gameetcombinaties, duidelijk de onafhankelijke vererving volgen van de **CB** factor.

Zonen

- 1. $(x) z^+ \quad \underline{CB}$ blauw,
- 5. $(x) z^+ \quad \underline{CB^+}$
- 2. $(x) z \quad \underline{CB^+}$ groen/bruin
- 5. $(x) z^+ \quad \underline{CB^+}$
- 3. $(x) z^+ \quad \underline{CB^+}$ groen,
- 5. $(x) z^+ \quad \underline{CB^+}$
- 4. $(x) z \quad \underline{CB}$ blauw/bruin.
- 5. $(x) z^+ \quad \underline{CB^+}$

Dochters

- 1. $(x) z^+ \quad \underline{CB}$ blauw
- 6. $(y) \quad \underline{CB^+}$
- 2. $(x) z \quad \underline{CB^+}$ bruin,
- 6. $(y) \quad \underline{CB^+}$
- 3. $(x) z^+ \quad \underline{CB^+}$ groen
- 6. $(y) \quad \underline{CB^+}$
- 4. $(x) z \quad \underline{CB}$ zilverbruin,
- 6. $(y) \quad \underline{CB^+}$

Voor een goed begrip wil ik hierbij aantekenen, dat een dergelijke paring niet de weg is om staalblauw te fokken. Hierbij is benodigd de dubbele blauwfactor. De blauwe vogels die we krijgen uit ouders welke geen enkele vorm bezitten van de klassieke blauwfactor zullen grauw blauw van uiterlijk zijn. Voor een duidelijk inzicht zullen we een groene man welke split is voor isabel, dus een passe-partout-man koppelen aan een zilverisabelpop.

Groen/isabel	x	Zilverisabel.
$(x) z^+ rb^+ \underline{CB^+}$	x	$(x) z \quad rb \quad \underline{CB}$
$(x) z^+ rb \quad \underline{CB^+}$		$(y) \quad \underline{CB^+}$

Door middel van crossing-over kan de man niet alleen gameten vormen met de aanleg voor groen en isabel, maar tevens gameten met de aanleg voor bruin en agaath. We zien in de formule twee verschillen z/z^+ en rb/rb^+ , dit is $2^2 = 2 \times 2 = 4$, mogelijke verschillende gameetvormingen. Bij de pop merken we nu ook 2 verschillen op, x/y en CB/CB^+ . Bij haar bestaat eveneens de kans dat zij 4 verschillende soorten gameten produceert. In onze formule krijgen we dan de volgende gameetvormingen te zien.

Gameetvorming man

- 1. $(x) z^+ rb^+ \underline{CB^+}$ groen
- 2. $(x) z \quad rb \quad \underline{CB^+}$ isabel
- 3. $(x) z^+ rb \quad \underline{CB^+}$ agaath
- 4. $(x) z \quad rb^+ \quad \underline{CB^+}$ bruin

Gameetvorming pop

- 5. $(x) z \quad rb \quad \underline{CB}$ zilverisabel
- 6. $(y) \quad \underline{CB^+}$
- 7. $(x) z \quad rb \quad \underline{CB^+}$ isabel
- 8. $(y) \quad \underline{CB}$

De popgameten nr. 6 toont ons het z.g. ledige y chromosoom, doch op een ander chromosoom zien we de aanwezigheid van CB^+ . Geen beletting van de vorming van carotinoiden, of anders gezegd de ontwikkeling van de vetstofkleur. Nr. 8 geeft te zien de **CB**, hierbij vindt dus een beletting plaats in de ontwikkeling van de carotinoiden, we kunnen ook zeggen deze gameet bezit de witfactor (zilverfactor).

De zonen en dochters ziet u in onderstaande uitwerking.

Zonen

- 1.(x) $\frac{z^+ \text{ rb}^+}{\text{CB}^+}$ blauw/isabel,
 5.(x) $\frac{z \text{ rb}}{\text{CB}}$
- 2.(x) $\frac{z \text{ rb}}{\text{CB}^+}$ zilverisabel,
 5.(x) $\frac{z \text{ rb}}{\text{CB}}$
- 3.(x) $\frac{z^+ \text{ rb}}{\text{CB}^+}$ zilveragaat/isabel,
 5.(x) $\frac{z \text{ rb}}{\text{CB}}$
- 4.(x) $\frac{z \text{ rb}^+}{\text{CB}^+}$ zilverbruin/isabel,
 5.(x) $\frac{z \text{ rb}}{\text{CB}}$
- 1.(x) $\frac{z^+ \text{ rb}^+}{\text{CB}^+}$ groen/isabel
 7.(x) $\frac{z \text{ rb}}{\text{CB}^+}$
- 2.(x) $\frac{z \text{ rb}}{\text{CB}^+}$ isabel
 7.(x) $\frac{z \text{ rb}}{\text{CB}^+}$
- 3.(x) $\frac{z^+ \text{ rb}}{\text{CB}^+}$ agaath/isabel
 7.(x) $\frac{z \text{ rb}}{\text{CB}^+}$
- 4.(x) $\frac{z \text{ rb}^+}{\text{CB}^+}$ bruin/isabel
 7.(x) $\frac{z \text{ rb}}{\text{CB}^+}$

Dochters

- 1.(x) $\frac{z^+ \text{ rb}^+}{\text{CB}^+}$ groen
 6.(y) $\frac{\text{CB}^+}{\text{CB}^+}$
- 2.(x) $\frac{z \text{ rb}}{\text{CB}^+}$ isabel
 6.(y) $\frac{\text{CB}^+}{\text{CB}^+}$
- 3.(x) $\frac{z^+ \text{ rb}}{\text{CB}^+}$ agaath
 6.(y) $\frac{\text{CB}^+}{\text{CB}^+}$
- 4.(x) $\frac{z \text{ rb}^+}{\text{CB}^+}$ bruin
 6.(y) $\frac{\text{CB}^+}{\text{CB}^+}$
- 1.(x) $\frac{z^+ \text{ rb}^+}{\text{CB}^+}$ blauw
 8.(y) $\frac{\text{CB}}{\text{CB}}$
- 2.(x) $\frac{z \text{ rb}}{\text{CB}^+}$ zilverisabel
 8.(y) $\frac{\text{CB}}{\text{CB}}$
- 3.(x) $\frac{z^+ \text{ rb}}{\text{CB}^+}$ zilveragaath
 8.(y) $\frac{\text{CB}}{\text{CB}}$
- 4.(x) $\frac{z \text{ rb}^+}{\text{CB}}$ zilverbruin
 8.(y) $\frac{\text{CB}^+}{\text{CB}^+}$

U ziet bij deze, in wezen nog vrij eenvoudige paring, geeft zij ons te zien dat er acht verschillende kleuren te voorschijn kunnen komen. Zowel in mannen als in poppen. Natuurlijk is dit niet de enigste aangegeven weg om bijv. zilverisabellen te fokken. Veel gemakkelijker en kweektechnisch juist is het beter om agaath/isabel \times zilverisabel, zilverisabel \times agaath, of zilveragaath/isabel \times isabel of zilverisabel \times isabel te paren.

Dit schema heeft alleen de bedoeling om zich een begrip te vormen van wat er alzo kan gebeuren, als we werken met onafhankelijke verervende factoren.

Stelt u zich voor dat u een schema opzet van een blauwe dubbele passepartoutman, blauw/isabel-/pastel.

$$\frac{(x) \frac{z^+ \text{ rz}^+ \text{ rb}^+}{\text{CB}}}{(x) \frac{z \text{ rz} \text{ rb}}{\text{CB}^+}}$$

Indien er crossingover plaats vindt tussen de verschillende factoren, zou het kunnen gebeuren dat er 16 verschillende gameten gevormd worden.

Verschil van z/z^+ , rz/rz^+ , rb/rb^+ en CB/CB^+

We krijgen dan $2^4 = 2 \times 2 \times 2 \times 2 = 16$.

Zou een dergelijke p. p. man intensief zijn dan krijgen we er nog eens 16 mogelijkheden bij, 16 gameten zonder de aanleg voor een intensief gevederte en 16 met de aanleg voor intensief, in totaal 32.

Hoe meer factoren er in het spel zijn, des te meer mogelijkheden een bepaalde vogel biedt.

PIETPRAAT OVER ZILVERBRUIN

door J. Kuiper

De standaard zegt over zilverbruin het volgende: Een maximale bruinconcentratie zo ver mogelijk in flanken en borst doorlopend. Het bruin van de zacht uitvloeiende bestreping moet als het ware onmerkbaar overgaan in het bruinphaomelanine welke eveneens maximaal aanwezig dient te zijn, ook in de flanken en de borst, hierdoor krijgt de vogel een vloeiend vol-warmbruin totaalbeeld. De kleur van de borst en het onderlichaam moet een egale gedekte zilverbruine tint te zien geven. In de halfintensieve vorm komt deze kleur het best tot zijn recht. Geen of slechts minimale aanslag op de vleugelpennen, snavel, pootjes en nagels eenkleurig middelmatig donkerbruin.

Voorkomende fouten: Het bruin in totaal niet maximaal genoeg; rugdek niet vloeiend, te streperig; te weinig bruin in flanken, borst en onderlichaam; te weinig bruin in vleugelpennen; zilvertint te blauw door bezit blauwstructuur; aanslag op de schouders; storende aanslag in vleugelpennen.

De standaard doorlezend kom je tot de conclusie dat het grootste aantal gebreken vallen onder de noemer „te weinig bruin“. Dat zou dan eigenlijk vertaald moeten worden met „breng in deze serie nooit een man!“. Zilverbruine mannen zullen in de praktijk vrijwel nooit in de buurt van de ideaalvogel komen simpelweg omdat het „man zijn“ dat verhindert. Negenennegentig procent van de zilverbruine mannen is te streperig in de rug en bezit een witte borst, dat maakt hen als tentoonstellingsvogel minder geschikt. Natuurlijk zijn ze als kweekvogel onmisbaar, het is echter zaak om dan de mannen die het meeste bruin laten zien aan te houden als fokman. Om het bruinbezit op peil te houden moeten steeds de bruinste exemplaren aan elkaar gepaard worden. U heeft ongetwijfeld wel eens een gewone groene pop gezien met zo'n ongelooflijke hoeveelheid bruin in de rug; wanneer u nu aan die pop een

zilverbruine man paart zullen alle dochters bruine of zilverbruine zijn, die hebben dan van hun moeder ook nog een portie bruin meegekregen, door deze paring is het bruinbezit dus verbeterd. Ikzelf zou de zonen uit deze paring verkregen niet meer gebruiken, dit zijn groene of blauwe die bruinvervend zijn, om voldoende bruinen te kweken is een verervende man niet aan te raden omdat hij ongetwijfeld ook weer blauwen en groenen voortbrengt en die wilden we niet kweken. Kijk, hier komt nu eens nadrukkelijk het verschil tussen tentoonstellingsvogel en kweekvogel om de hoek kijken, de gebruikte groene pop is vanwege haar bruinbezit een onvolwaardige tentoonstellingsvogel, de zilverbruine man zal het ook niet halen als tentoonstellingsvogel en toch blijkt het een zeer goed fokpaar te zijn waaruit de dochters de toets der kritiek kunnen doorstaan, wat wil een mens eigenlijk nog meer. Opgepast moet worden dat niet voortdurend schimmelvogels aan elkaar worden gepaard, wanneer u dat wel doet zullen uw jongen steeds zwaarder schimmel worden, de bevedering gaat pluizen en de warmbruine kleur gaat door een teveel aan schimmel verloren. In dat geval hebt u dringend die te intensieve zilverbruine man nodig die op de TT maar 82 pnt kreeg met de opmerking te weinig bruin en te intensief in de borst. Deze vogel die onvoldoende kreeg op de TT blijkt dan ineens een waardevolle kweekvogel te zijn! Het gebruik van goudvogels in de kweek met zilverbruin moet worden ontraden, de jongen zullen waarschijnlijk te veel aanslag hebben. Wanneer u als partner een roodfactorige bruinivoor kiest en u geeft de zilvers die uit deze paring geboren worden geen kleurvoer heeft u een redelijke kans dat de keurmeester op het briefje zet „mooi weinig aanslag“, de ivoorfactor werkt ook nog wat bruinverdikkend, ook al een pluspunt. Het is goed mogelijk dat bedoelde jongen wel degelijk aanslag hebben, het bruin en de kleur van de niet opgevoerde ivoor liggen zo dicht

bij elkaar dat dat haast niet meer waarneembaar is. Als het niet waarneembaar is kan het ook nooit storend zijn, nietwaar? Het gebruik van vogels die in het bezit zijn van de blauwfactor als kweekvogels voor zilverbruin moet als rampzalig beschouwd worden met alle gevolgen van dien. Ook een beetje blauwstructuur bederft uw zilverbruinen volkomen, oppassen dus. Zilverbruinen bezitten net als alle andere kleurslagen acht nagels, als er zeven bruin zijn en de achtste is wit is dat heus bontvorming, u zult dan ook puntenaftrek daarvoor krijgen. Tenslotte nog dit, het infokken van de opaalstructuur kan het bruinbezit duidelijk verbeteren, er moet dan

wel mee gerekend worden dat er ook wel eens een opaal in het nest komt te liggen, ook al bent u daar helemaal niet gelukkig mee. Als pigmentverbeteraar moet u die opaalfactor beslist niet onderschatten, met de komst van de opaalfactor kwamen ineens ook weer de zilverbruinen in redelijke aantallen op de tentoonstellingen, gelukkig maar. Voor ik het vergeet, houdt uw zilverbruinen uit de zon! Zonlicht is voor vogels uit de bruiserie catastrofaal, de zon bleekt het pigment weg. Een beetje zon kan natuurlijk wel, zeker niet de gehele dag. In de volgende pietpraat zal ik met u de orangeroodagaatvooropaalschimmel behandelen, TOT DAN!

sel

OOK UW ADRES

voor div. autom.; vlak- en motorbroedmachines van 50-1000 eieren. Zonder keerinrichting kap.; 80 fazanteieren reeds voor f 120,- met keerinrichting 50-80 eieren f 330,-, 100-160 eieren f 450,-, f 550,- met motor. Onze mach. zijn voor alle soorten eieren goed.

Een motorbroedmachine voor 120 kriel- of fazante-eieren f 400,-, voor 200-320 eieren f 1100,-, 300-450 eieren f 1300,-, desgewenst met petroleum. Alle onderdelen voor event. zelfbouw, div. kuikenverwarmingen, Elstein infrarood donkerstralers, div. schakelklokken met of zonder schemerlicht, volliere- en drinkwaterverwarming, elektr. snavelbranders, leewikapparaten. Folders met afbeelding en prijzen gratis.

A. M. Kokke, Postbus 29, Groesbeek, Tel. 08891-1632

Wij hebben regelmatig voorradig duizenden tropische vogels
Pracht vinken - Parkieten
Duiven - Kanaries - Papegaaien
Grote Parkieten

Wij importeren „Quiko“, spec. Opfok en Conditievoer voor alle vogels!

Vogelhandel „BENNY SLAGERS“

Dorpsstraat 79 - Enter (Ov.)
Telef. 05478 - 682

's Zondags tot 2 uur.

Orig. Amerik. kwartelbroedmachientje voor ca. 18 kwartel-eitjes of andere eieren
10 W - 220 V

f. 31,-
franco rembours met handleiding.
Veel tevredenheidsbetuigingen.

Orig. Amerik. electr. broedmachine TURNX, geheel doorzichtig, met keerinrichting en autom. warmte regeling. Ook als kunstmoeder te gebruiken. Voor 24 kwartel eieren - 12 hoender- en 18 fazant/ of dwerghoender eieren, prima uitkomsten, met handleiding

f. 94,-
vrachtvrij rembours.

Van Waardhuizen

LEIDERDORP
v.d. VALK BOUMANWEG 204
TELEFOON 071-3 08 37

„WIRIKA“ VOGEL- & DIERENHANDEL

ELSCHOTSEWEG 15 - SCHIJNDEL - TELEFOON 04104-23 55

Vraagt onze uitgebreide prijslijsten

Steeds voorradig een ruime collectie tropische vogels en tropische zoet- en zoutwater vissen

Dinsdags de gehele dag gesloten. Zondags tot 12 uur geopend.

De

DE JAPANESE MEEUW

OP ONZE BONDS- KAMPIOEN

door W. A. Tolman

foto: H. Lacey

De vertegenwoordigers van Hoofdgroep 15 waren wel aanwezig in de Rivierhal, maar hun aantal — 15 — stak een beetje schril af tegen dat van bijvoorbeeld de zebra-vinken, waarvan maar liefst ruim 400 vertegenwoordigers de stellingen bevolkten. Ik vraag mij wel eens af, hoe het toch komt, dat de japanse meeuw nog steeds een stiefkindje in onze liefhebberij is.

De betrekkelijk geringe belangstelling voor deze vogelsoort kunnen we volgens mij afdoen met het gezegde: „onbekend maakt onbemind”. Ik ben er nu van overtuigd dat veel liefhebbers nog niet in de gaten hebben, dat er met japanse meeuwtjes wel regelmatig goede tentoonstellingsresultaten zijn te behalen. Laten we dan ook eens afrekenen met het „broedstroof-imagó” waaronder deze soort nog steeds gebukt gaat.

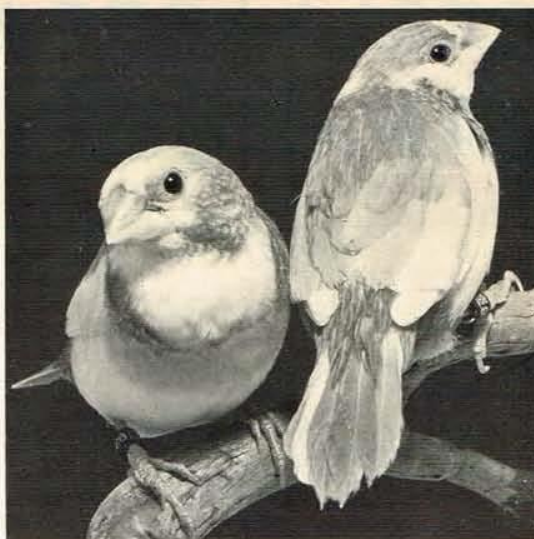
Naar meerdere collega-keurmeesters ook al probeerden via dit orgaan meer belangstelling te wekken voor de meeuw, wil ik met deze terugblik op de keuring in Rotterdam ook graag een steentje bijdragen, want heus: het vogeltje verdient het!

Mag ik in gedachten nog eens met u langs de stelling lopen?

We zien dan, dat er vier stammen zijn ingezonden. Vier gekuifde exemplaren in de kleurslag „donkerbruin éénkleurig” zijn als kampioen uit de bus gekomen. Deze vogels zijn van het goede type, zij hebben een mooie donkere kleur en een fijne schubtekening aan de buikzijde. Alzo benaderen deze vogels het ideaalbeeld van de japanse meeuw. De kuifjes zijn nog wel te verbeteren. Deze vertonen nog te veel een scheiding en moeten meer rozetvormig zijn met een duidelijk middelpunt (glosterkuifjes dus).

Een moeilijk te brengen kleurslag is de getekende witkop met kap. U zult begrijpen, dat de moeilijkheidsfactor nog eens wordt verviervoudigd, wanneer dergelijke vogels ook nog als stam worden ingezonden. De ruimte tussen „kap” en „zadel” was bij twee vogels te krap, terwijl de specifieke driehoekjes op de rug niet altijd even groot waren. Ondanks deze handicap toch nog een 2e prijs.

De 3e prijs was voor een stam „mokka”. Deze vogels waren voor mokka nog te veel rood-bruin, terwijl we

ook bij deze kleurslag graag wat meer tekening aan de buik zien.

Van de enkelingen E.K. '74 bestond ongeveer de helft uit de kleurslag „donkerbruin éénkleurig”. Hierbij zaten enige exemplaren zoals we ze graag zien: goed van formaat — zo donker mogelijk van kleur — een duidelijke scheiding tussen borst- en buikkleur — aan de buikzijde een goed afstekende tekening, die zich ook tussen de pootjes voortzet. Om goede donkerbruine meeuwen (waarom niet de benaming „zwart”) te kweken, zullen we alleen via de bastaardkweek resultaten kunnen behalen. Vooral de nonnen lenen zich hier goed voor. Altijd een man non paren aan een donkere meeuw-pop.

Diverse meeuwen op de bondskampioen kregen de opmerking op het keurbriefje, dat zij nog te veel „bastaardenbloed” bezaten. Ik hoop, dat deze uitleg duidelijk is. Zulke vogels zijn in de regel te bruin van kleur, terwijl de schubtekening aan de buik vaak nog niet compleet is. Deze veredelde bastaarden lopen al in de gaten door hun snavelkleur. Deze is dan nl. niet donker en éénkleurig doch vertoont nog enige bontvorming.

Dat er met de japanse meeuw ook wordt geëxperimenteerd, bewezen de twee gefriseerde exemplaren. Deze vogels waren „bont met kuif”, terwijl aan de borstzijde ook een soort kuifvorming optrad. Volgens mij zal deze frisering zich in de toekomst nog uitgebreider en gelijkmatiger kunnen voortzetten.

Een grappig vogeltje vond ik een „getekende witkop met kap en kuif”, die daarbij ook nog een leuk borstbandje liet zien.

Bij de 5 overjarigen zaten twee hele mooie vogels die wij aanduiden als „symmetrisch bont roodbruin”. De beste overjarige was echter een „getekende witkop”, die maar liefst 90 punten opeiste.

Al met al dus een goede kwaliteit meeuwen in Rotterdam.

Tenslotte nog twee hartewensen. Heren meeuwenkwekers, besteed vooral aandacht aan het **formaat** en zorg er voor, dat op de bondskampioen in januari 1976 het **aantal** meeuwen in ieder geval is verdubbeld...

De
sel

GESLAAGDE KWEEK MET .. JAPANESE NACHTEGAAL

Foto : Horst Müller

H. Braan

Er zullen onder ons weinig vogelliefhebbers zijn die de Japanse Nachtegaal, *Leiothrix lutea*, niet kennen. De foto toont u de man, het popje is over het geheel wat matter van kleur. Mijn jappen begonnen begin juni in een struik een nest te bouwen van hooi, grashalmen en van binnen bekleed met touwvezel. Al spoedig had de pop 4 eieren gelegd en 15 juni gingen ze tot broeden over. Van de 4 eieren bleek er 1 onbevucht te zijn. Op 27 juni kwamen de 3 eieren uit. Kennelijk was dit aantal nog teveel voor

verloren ging. Toen bleek mij dat alle drie de eieren bevrucht waren. Onverstoort gingen ze door 4 augustus het eerste ei, 6 augustus 3 eieren, 18 augustus 3 jongen waarvan ze er na 2 dagen 1 hebben uitgegoid. Ook deze 2 overgebleven jongen groeden voorspoedig en op 25 augustus heb ik ze geringd.

Een jonge nachtegaal is wanneer hij uitvliegt overwegend asgrijs van kleur, onderzijde vaag witachtig grijs. Ze komen echter vrij snel op kleur en war

ze, want 2 dagen later gooiden ze 1 jong het nest uit en keken er ook beslist niet meer naar om. De twee anderen groeiden voorspoedig en op 6 juli heb ik ze geringd. Op 8 juli vlogen ze uit, ze waren toen dus 12 dagen oud.

Direkt daarna gingen de oudervogels wederom tot nestbouw over en omstreeks 20 juli werd er op 3 eieren gebroed. Tien dagen later is dit nest echter uit de boom gevallen waardoor het gehele legsel

neer ze ongeveer 5 weken oud zijn zingen de mannelijke exemplaren het hoogste lied.

Tijdens de broedtijd verstrekte ik, naast het gebruikelijke universeelvoer en fruit etc., ongeveer 25 meelwormen per dag alsmede zeer veel torretjes. Deze laatste schepte ik driemaal per dag uit een nabij gelegen sloot; per keer zo'n 250 à 300 stuks. Dit deed ik dan in een paar plastieken afwasteiltjes zo dat ze er niet uit konden springen. De Japanse Nachtegale deden de rest en zij vaarden er wel bij

BERG- TANGARA'S (2)

Blauwvleugelbergtangara (*Anisognathus flavinuchus*)

door dr. J. Ingels

De kleurrijke groep der bergtangara's omvat 6 geslachten, die samen slechts 19 soorten vertegenwoordigen.

Het eerste geslacht *Iridosornis* omvat 4 soorten, met een gemiddelde grootte van 15 tot 17,5 cm. De Griekse wetenschappelijke naam betekent: *iridos* = iridopruim, een weerschijn, en *ornis* = vogel. De weerschijnkleuren zijn dan ook het opvallendste kenmerk van deze bergtangara's, waarvan de verschillende soorten voorkomen in de bergwouden van de gele, eerder beschreven, subtropische en gematigde zones. Alle *Iridosornis*-soorten zijn overwegend donker- tot purperblauw gekleurd, met een bruine buikvlek, en een opvallend gele keelvlek of bovenkop. Het geslachtsonderscheid is te verwaarlozen; de bovenste snavelhelft is donker loodkleurig, terwijl de onderste snavelhelft witachtig gekleurd is.

De goudkroonbergtangara (*Iridosornis rufivertex*) is het oudste *Iridosornis*-soort. Het bovenlichaam is glanzend diepblauw, en de donkerblauwe onderzijde gaat over in een donkerbruine buikvlek. Boven op de volledig zwarte kop zit een goudgele tot oranjegele schedelvlek. Deze soort komt voor in de vochtige bossen van de gematigde zone en het nog hoger gelegen struikgewas op de Andeshellingen van West-Venezuela, Columbia, Ecuador en Oost-Peru.

De Jelski's of goudkraagbergtangara (*Iridosornis jelskii*) uit Zuid-Peru en West-Bolivia heeft een zwart gezichtsmasker, afgezoomd met een gele, sjerpvormige vlek, die de achterkop, de nek en de zijkanten van de hals bedekt. De bovenzijde is geheel blauw en de onderzijde dof kastanjebruin.

De purperen of geelkeelbergtangara (*Iridosornis porphyrocephala*) uit Columbia en West-Ecuador heeft een purperkleurige bovenzijde en een groenblauwe onderzijde. Het onduidelijke, zwarte gezichtsmasker gaat over in een opvallende, goudgele keelvlek.

De zeldzame goudkeelbergtangara (*Iridosornis analis*) uit Oost-Ecuador en Oost-Peru is geheel lichtblauw, iets meer purperkleurig op de kop en met een zeer opvallende, uitgebreide goudgele keelvlek. Het tweede geslacht *Buthraupis* kan worden verdeeld in 2 groepen; de 3 oorspronkelijke *Buthraupis*-soorten, waaronder de grootste tangarasoorten voorkomen (ongeveer 23 cm), en de 5 vroegere *Bangsia*-soorten, die dus nu ook de geslachtsnaam *Buthraupis* hebben gekregen, en waarvan de ge-

middelde grootte slechts 16,5 cm is. De wetenschappelijke naam betekent (Grieks): *bu* = groot, en *thraupis* = tangara.

De grote bergtangara (*Buthraupis montana*) heeft een zwarte kop met opvallend rode ogen, een helderblauwe rug en een geel onderlichaam. Deze soort komt alleen voor op dichtbeboste plaatsen, waar hoge bomen voorkomen.

De zeer zeldzame zwartmaskerbergtangara (*Buthraupis wetmorei*) heeft een groengeel bovenlichaam en een geel onderlichaam. Een zwart gezichtsmasker is met geel afgelijnd, terwijl ook de flanken, de vleugels en de staart zwart zijn. De vleugelboeg is violetblauw. Deze bergtangara is zeer zeldzaam en komt slechts voor in twee kleine verspreidingsgebieden in Columbia en Ecuador.

De groenrugbergtangara (*Buthraupis eximia*) heeft een blauwe bovenkop en verder zijn de keel, de borst en de zijkanten van de kop zwart. De buik is goudgeel en de rug vuilgroen. Deze soort komt voor vanaf West-Venezuela tot Zuid-Ecuador.

De tweede groep *Buthraupis*-soorten kreeg zijn oorspronkelijke geslachtsnaam *Bangsia* van de ornitholoog O. Bangs. Deze soorten komen slechts voor in de tropische en de subtropische zones van zeer beperkte verspreidingsgebieden. De 5 soorten hebben doffe, „vuile" kleuren, die een juiste kleurbeschrijving moeilijk maken.

De Arcés bergtangara (*Buthraupis arcaei*) is de enige bergtangara die in Midden-Amerika voorkomt, nl. in Costa Rica en West-Panama. De bovenzijde, de borst, de vleugels en de staart zijn donker violetblauw. Het onderlichaam is verder zachtgeel met vuilzwarte flanken.

De goudborstbergtangara (*Buthraupis rothschildi*) is bijna volledig blauwzwart, met een gele borstband, en komt voor in Zuid-Columbia en Noordwest-Ecuador.

De zwartgele bergtangara (*Buthraupis melanochlams*) is hoofdzakelijk zwart gekleurd met blauwe schouders en stuit. Het centrale gedeelte van de borst en de buik is geel. Deze soort komt voor in Midden-Columbia. De blauwwangbergtangara (*Buthraupis edwardsi*) heeft een zwarte bovenkop en blauwe wangen. De rug en de staart zijn mosgroen. Verder valt een zwartgroene keel met een gele borstvlek op tegen de verder olijfgroene onderzijde. Deze soort leeft in Zuid-Columbia en Noord-Ecuador.

De
sel

De goudwangbergtangara (*Buthraupis aureocincta*) uit Midden-Columbia lijkt zeer goed op de voorgaande soort, maar de groene i.p.v. blauwe wangen zijn afgezoomd met een gele, ringvormige vlek. Het derde geslacht is *Wetmorethraupis* en omvat slechts 1 soort, nl. de oranjekeelbergtangara (*Wetmorethraupis sterrhopteron*, 19 cm). Deze bergtangara werd pas in 1964 door 2 Amerikaanse ornithologen beschreven. De soort raakte bekend door één balg, die door een zendeling werd meegebracht van de Aguarnuna-Indianen. De geslachtsnaam is samengesteld uit „Wetmore” en „thraupis”, naar de beroemde Amerikaanse ornitholoog dr. A. Wetmore. De gehele bovenzijde is violetzwart, de onderzijde zacht oranje-geel en de keel en de bovenborst zijn opvallend oranje gekleurd. Deze bergtangara is zeer zeldzaam en komt alleen voor in het bovengedeelte van de Marañon-vallei in Noordoost-Peru.

Het vierde geslacht, *Dubusia*, omvat slechts 1 soort. De wetenschappelijke naam werd afgeleid van de naam van de ornitholoog Du Bus. De voorhoofdsbandbergtangara (*Dubusia taeniata*, 19 cm) heeft een zwarte bovenzijde, met een zilverblauwe band over het voorhoofd en de zijken van de kop. De onderzijde gaat over van een vuilwitte borst naar een goudgele buik. Deze soort heeft een verspreidingsgebied van Noord-Venezuela tot Oost-Peru.

Het vijfde geslacht, *Delothraupis*, omvat ook slechts 1 soort, nl. de bruinbuikbergtangara (*Delothraupis castaneoventris*). Deze bergtangara werd vroeger ook bij het geslacht *Dubusia* ingedeeld, maar het verschil met de voorhoofdbergtangara is tamelijk groot, zodat men een afzonderlijk geslacht heeft gevormd. De bruinbuikbergtangara is ongeveer 16 cm, heeft een volledig blauwe bovenzijde en met een zilverachtige bovenkop. De onderzijde is warm kastanjebruin. De zijken van de kop zijn zwart. Deze soort leeft in Zuid-Peru en Noord-Bolivia.

Het laatste nog te bespreken geslacht is *Anisognathus*, dat 4 soorten omvat: de 2 eigenlijke *Anisognathus*-soorten (die vroeger ook wel *Poecilothraupis* werden genoemd), nl. (*Anisognathus*) *igniventris* en *lacrymosus*, en de 2 vroegere *Compsocoma*-soorten, die nu dus ook bij het geslacht *Anisognathus* zijn ingedeeld, nl. (*Anisognathus*) *flavinuchus* en *notabilis*. De 2 oorspronkelijke *Anisognathus*-soorten lijken wat betreft de lichaamsbouw zeer goed op de

Iridosornis-soorten. Ze zijn echter iets groter (17 tot 19 cm). De snavel en de poten zijn volledig zwart, ze hebben verder een goudgele, oranje of rode buikkleur en een opvallende, helderblauwe vleugelboeg. Deze *Anisognathus*-soorten leven in vele ondersorten verspreid over de subtropische en vooral de gematigde zones van de bergellingen van het gehele Andesgebergte, vanaf Noord-Venezuela tot Noordwest-Bolivia. Men treft deze bergtangara's aan op de halfopen en de beboste gebieden, zelfs tot de hoogten waar de begroeiing beperkt is tot wat laag struikgewas. Ze leven meestal paarsgewijze, maar verschillende paren verzamelen zich weleens in kleine groepjes, in en rondom bessendragende struiken en bomen. Het voedsel bestaat uit allerlei soorten insecten en bessen.

De roodbuikbergtangara (ook: de roodblauwe bergtangara, *Anisognathus igniventris*) is een prachtig tangarasoort. De kop en de bovenzijde zijn zwart, waartegen een driehoekige rode oorvlek en een blauwe vleugelboeg en onderrug opvallen. De buik is levendig scharlakenrood. Deze soort komt voor van West-Venezuela tot Noordwest-Bolivia.

De lacrymosebergtangara (ook: de goudblauwe bergtangara, *Anisognathus lacrymosus*) lijkt zeer goed op de voorgaande soort. De buikkleur varieert echter van oranje tot zuivergeel, terwijl de oorvlek veel kleiner is. Een kleine oranje of gele „traanvlek” onder de ogen is wel het opvallendste kenmerk van deze bergtangara, die in 7 ondersoorten voorkomt van Noord-Venezuela tot Oost-Peru.

De 2 overblijvende *Anisognathus*-soorten zijn de blauwvleugelbergtangara (*Anisognathus* of *Compsocoma flavinuchus*, 17,5 cm), die de bekendste en meest ingevoerde bergtangara is, en de olijfrugbergtangara (*Anisognathus* of *Compsocoma notabilis*, 20 cm). Ook deze soorten leven wijdverspreid over de subtropische zone van het gehele Andesgebergte in Venezuela, Colombia, Ecuador, Peru en Bolivia.

De blauwvleugelbergtangara heeft, naargelang de ondersoort, een volledig zwarte bovenzijde, een zwarte rug met een olijfkleurige of blauwachtige stuit of een volledig olijfkleurige bovenzijde. Bovenop de zwarte kop zit een langwerpige goudgele vlek, en de volledige onderzijde is ook goudgeel. De vleugeldekveren zijn purperblauw, en de randen van de grote vleugel- en staartveren zijn purper- tot turquoiseblauw.

De olijfrug- of zwartkinbergtangara heeft een zwarte kop en bovenborst; op de achterkop zit een gele vlek. De rug is olijfgel, met een iets gelere stuit. De onderzijde is okergeel. De vleugels en de staart zijn eveneens zwart, met blauwe veerranden.

In een volgend artikel over de bergtangara's zullen we even ingaan op hun betekenis voor de tangara-liefhebber.

ZEBRAVINKEN

Menig zebravinkenliefhebber die zich op de kweek van grijs toelegt, zal deze zucht wel eens hebben geslaakt. Dit vogeltje heeft namelijk een moeilijkheidsfactor die moeilijk is te overwinnen. Voor ik u echter ga verklappen, waar hier het addertje onder het gras schuilt, wil ik u graag iets vertellen van de zebravink in het algemeen.

Het stamland van deze soort is Australië, alwaar in de vrije natuur uitsluitend de grijze variëteit voorkomt. In 1920 werden in Sydney bij een zekere meneer Woods de eerste mutanten gekweekt. Hiermee was de witte zebravink een feit geworden. In latere jaren zijn er meerdere mutaties gevolgd en deze tendens zet zich nog steeds voort, getuige onder andere de beide zwarte exemplaren, die wij op onze bondskampioenschappen mochten aanschouwen. Ik ben er van overtuigd, dat wij op het gebied van de mutaties bij de zebravink nog lang niet aan het eind van ons latijn zijn en dat wij met dit vogeltje nog stormachtige ontwikkelingen zullen meemaken. Dit zal vooral voortkomen uit de selektieve kweek, die er de laatste jaren met deze soort wordt toegepast. Dat de zebravink in zo'n geweldige stroomversnelling is terechtgekomen heeft twee oorzaken.

De toenmalige Technische Commissie van onze N.B.V.V. beschikte over een goede vooruitziende blik, toen zij — nu al weer zo'n 10 jaar geleden — de zebravink in de zogenaamde standaard opnam. Hiermee verschaften men zowel de kweker als de keurmeester wat meer „houvast" in welke richting men het moest zoeken. Toen die richtlijnen eenmaal zwart op wit stonden, zal het voor verschillende liefhebbers min of meer een uitdaging zijn geweest om voor de tentoonstelling goede zebravinken „volgens

de standaard" te kweken. We zagen namelijk dat de animo voor dit vogeltje toenam.

De grote „klapper" kwam echter ruim 5 jaar geleden met de oprichting van de speciaalclub, de Nederlandse Zebravinken Club, kortweg de N.Z.C. Deze club kent de zogenaamde rayonvorming, waarbinnen de leden op gezette tijden bij elkander komen. Op zulke bijeenkomsten worden meegebrachte vogels vaak gezamenlijk besproken. Dit scheidt niet alleen een gezellige onderlinge band, het is ook erg leerzaam. De sportieve wedijver binnen de N.Z.C. wordt op peil gehouden door een uitstekende promotie/degradatieregeling. Voeg daarbij het goed verzorgde clubblad „Zebrapad" en u hebt antwoord op de vraag waarom er steeds meer zebravinken naar Rotterdam komen. Dit jaar zelfs ruim 400!

Om goede zebra's te kweken is één ding onontbeerlijk: u moet enige kennis opdoen van de eerdergenoemde standaard-eisen. Het keurbriefje is namelijk een afspiegeling van deze standaard-eisen.

Wanneer we het keurbriefje bekijken, valt het op, dat de zebravink eigenlijk „uiteenvalt" in drie hoofdonderdelen:

1. het formaat.
2. de kleur.
3. de tekening.

Voor het diertje zelf is het misschien prettig, dat het ook nog beschikt over een kop, een snavel en twee pootjes, voor ons zijn die zaken eigenlijk van minder geschikt belang.

Waarin schuilt nu het moeilijke bij de kleurslag grijs? Wel, dat is de bruine aanslag (de standaard spreekt van bruine gloed) op de rug en in het vleugeldek, waarmee het grijs vaak te kampen heeft. Ook de

M ER GRIJS VAN TE WORDEN

door W. Tolman

foto's: Horst Müller

vogels op de kleurplaat ontkomen hier niet aan. De bruine gloed is vooral bij de man duidelijk zichtbaar. Op de keuring zal deze man uitkomen op een puntenaantal van ongeveer 84 pnt. We kunnen nl. ook nog aanmerkingen maken op de conditie (zie lichte rui aan kop en kale plek in rechter flank), terwijl de tekening ook niet het volle puntenaantal krijgt (ook al door die beschadigde rechter flank, terwijl het blokmotief van de staarttekening iets strakker afgetekend moet zijn). Het formaat is op zo'n plaatje moeilijk te beoordelen. Ik vind de pop iets robuuster dan de man, maar dit hoeft nog geen reden te zijn om de man op het formaat te bestraffen. De man laat zijn flanktekening vrij behoorlijk zien en dit duidt er al op, dat de vogel toch wel een redelijk formaat heeft. Mannen die te klein of te smal zijn, laten namelijk totaal geen flanktekening zien. Een pluspunt aan de man op de kleurplaat vind ik de borsttekening. De borststreep is 4 à 5 mm breed, scherp en regelmatig en voldoe hiermee aan de omschrijving in de standaard. Dat de streep aan de onderzijde niet geheel strak loopt wil ik graag toeschrijven aan de momentopname van deze foto. Verder heeft de man nog een positief punt: hij heeft een vrij goede witte buik. En dit doet een beetje vreemd aan, want vogels met zo'n bruine aanslag op de rug zijn meestal aan de onderzijde niet zo licht van kleur. Kijken we nu nog even naar de pop, zij heeft een goed formaat, maar de kleur is toch nog iets aan de bruine kant. Omdat de pop niet zoveel tekening-onderdelen heeft, is het duidelijk, dat zij op deze punten niet zo kwetsbaar is dan haar partner. Mij dunkt, dat oogstreep en staarttekening er bij dit exemplaar redelijk goed uitzien. Alzo zal deze vogel toch al gauw 2 à 3 punten hoger komen dan de man.

Deze laatste zal dit wel niet erg vinden, want ook onze zebravinken kennen 1975 als het jaar van de vrouw.

Op de inzet zien wij een grijze geelsnavel pop. De geelsnavelfactor is in alle kleurslagen in te kweken. Ik heb echter alleen nog maar geelsnavels gezien in de kleuren grijs, bruin en zwartmasker. Persoonlijk vind ik, dat een gele snavel wel sprekend kan zijn, hoewel veel liefhebbers deze opvatting niet delen. Zij vinden, dat bij een zebravink een rode snavel hoort. Het zal nog lang duren voor wij goede geelsnavels op onze shows aantreffen. We hebben hier namelijk te maken met een zogenaamde verliesmutatie en dit brengt vrijwel automatisch met zich mee, dat het merendeel van onze geelsnavels ook op ander gebied „terrein" heeft verloren, vooral in het formaat. Daarom wil ik vooral beginnende liefhebbers sterk afraden direkt al hun heil te zoeken in de geelsnavels.

Aspirant zebravinkliefhebbers zou ik nog de volgende tips willen geven.

Let bij de aanschaf vooral op het formaat van de beide vogels die bij u een kweeksel moeten vormen. Denk aan het ezelsbruggetje bij de man: hoe meer flanktekening de vogel laat zien, hoe groter de vogel zal zijn. Zoek bij de grijze kleurslag vogels uit, die zo weinig mogelijk bruin in het vleugeldek hebben. Ook hier een hulpmiddel: hoe lichter de kleur van de buik is, hoe minder de bruine aanslag zich op de rug zal laten zien. Kweek met zebravinken paarsge wijze in de broedkooi en ga in het begin nog geen kleuren mengen. Dus: grijs x grijs, bruin x bruin, enz. Op deze wijze zal de moeilijke kleurslag grijs toch wel te verbeteren zijn.

Als we een huis willen bouwen en daar volgens bestek 20.000 bakstenen bij gaan gebruiken, plus de in verhouding daarbij benodigde goederen zoals: hout, glas, cement, zand etc., dan zou de hele zaak in de war kunnen lopen, als er slechts 15.000 stenen op de bouwplaats gebracht werden. De aannemer zou het kunnen oplossen door het huis 25% kleiner te bouwen, aangepast aan de werkelijke voorraad stenen, doch van de andere goederen houdt hij dan 25% over en heeft deze op die bouwplaats gewoon teveel in voorraad.

Laten we de koe maar meteen bij de horens nemen. Wij, vogelvrienden, zijn de aanvoerders van de grondstoffen voor onze vogels in de kweekruimten en weten we werkelijk altijd precies of we deze „bouwers” de grondstoffen brengen, die ze nodig hebben en dit ook nog in de goede verhouding?

Iedere vogelliefhebber kan aan het uiterlijk van zijn vogels zien of hij dat goed of minder goed heeft gedaan. Blijven jonge vogels iets te klein voor hun soort, dan is er zeker gebrek aan voldoende voedingseiwit geweest gedurende hun jeugd. Deze fout is nadien voor onze vogels niet meer te herstellen. Geeft men hun nakomelingen wel de goede dosering voedingseiwit, dan ziet u reeds het eerste jaar gebeuren, dat de jongen groter worden dan hun ouders.

Gewoonlijk maken we bij een te lage eiwitvoeding tevens de fout dat er tegelijk teveel energiestoffen worden aangeboden (zetmeel, suiker, vet en/of olie).

Bij overdoseringen met deze grondstoffen, geduren de langere tijd, gaat u afwijkingen bij de vogel waarnemen. Als vogels van de liefhebber de kan krijgen, dan nemen ze steeds de zaden welke ze op de een of andere reden het lekkerst vinden. Als da zaden zijn zoals hierboven genoemd, dan komt e beslist teveel energie en eiwit in de dagelijkse voeding.

Resultaat: niet-actieve vette vogels en plakkerige uitwerpselen. Het mengen van zaden in de juiste verhouding heeft daarom werkelijk zin. Als we aan nemen, dat een vogelliefhebber ook tijd heeft voor zijn vogels, dan zal een rantsoenering van een uit gebalanceerd zaadmengsel, zeker tot zijn recht komen en de beoogde resultaten geven. Worden de zaadmengsels steeds volop verstrekt en dagelijks de bakjes met nog een groot restant erin verwijderd dan kunnen we niet spreken van een rantsoenering doch hebben hierdoor de vogels de kans geleverd om alleen het lekkerste te nemen. Gevaarlijk!

Wie de tijd ervoor heeft, die weet uit ondervinding dat bijvoorbeeld twee- of driemaal daags verstrekkers van zaden en zachtvoerders betere resultaten geeft. Het knoeien met goed voedsel wordt hierdoor tot een minimum beperkt, en het is de moeite waard om de kooivogels in deze richting op te voeden. We moeten het durven doen. Een paar jaar geleden vertelde een vogelliefhebber in Engeland mij, dat hij voor zijn vogels meer dan 100 kg zachtvoeder per jaar kocht. Als ik heb verzekerd, dat hij met 10 kg voor

MAAT HOUDEN

door Jos van Himbergen

Hier weet de vogel geen andere bestemming aan te geven dan ze in opslag te houden als overtollig lichaamsvet. Nooit kan het de bedoeling zijn om een kweekvogel vet te mesten. Een goed gespierde vogel met enige reserve aan energiebrandstoffen, geeft in de praktijk de beste resultaten. Energie als brandstof kan elke vogel iedere dag opnieuw voldoende voor direct gebruik in het rantsoen worden aangeboden.

De vogel gebruikt eerst de beschikbare brandstof, die in de spiercellen aanwezig is en begint daarna pas aan het verbruik van de energie, welke als lichaamsvet is opgeslagen.

In de praktijk komt het er daarom op neer, dat vette vogels vet blijven, omdat het dagelijks rantsoen meestal voldoende energie bevat om te lopen, pikken, ademen, vliegen, broeden en alle andere levensverrichtingen gestalte te kunnen geven.

Vogelzaden, zoals hennep met 32,1% vet, kool- en raapzaad met 42,6% vet, lijnzaad met 34,2% vet, blauwmaanzaad met 44,3% vet, negerzaad met 42,2% vet, zonnepitten (ontdopt) met 45,2% vet, volle melkpoeder met 26,2% vet en sojaolie met 99,5% vet, kunnen daarom slechts in beperkte mate in het rantsoen worden opgenomen.

Ook het eiwitgehalte van al deze grondstoffen (uitgezonderd sojaolie) is te hoog om de vogel er de vrije keuze over te geven.

zijn vogels nog genoeg zou hebben, zette hij grote ogen op. De gemorste restanten werden af en toe met de schop uit de ruimte verwijderd. Kweekresultaten? Welnee. Het begon al met steeds last van dood in de dop en sterven tijdens de rui was een normaal verschijnsel. Door de onevenwichtigheid van een dergelijke voeding (toch beslist goed bedoeld), heeft deze liefhebber veel geld en moeite tevergeefs besteed. Nu in 1975 weet hij beter en past met succes de rantsoeningen toe. Door dit te doen beschikken de vogels werkelijk over de wetenschappelijk toebedachte voedingselementen. De problemen van weleer komen beslist niet meer voor.

Tot slot de door vele vogelliefhebbers hooggeprezen „gedroogde gist”. Vooral nu in de kweektijd kan dit een waardevolle grondstof zijn, maar evengoed tot enorme mislukkingen leiden. Met gedroogde gist gaat het er vooral om, in welke vorm dan ook, dat we deze slechts beperkt kunnen verstrekken vanwege het zeer hoge eiwitgehalte van 46 tot 50%. Bij overdosering met gist, zien we een geweldige groei bij de jonge vogels, doch nadien laten ze het afweten. Het groeiproces in zijn geheel kan geen gelijke tred houden en de mislukking is een feit. Het eiwitgehalte van gedroogde gist bevat vele noodzakelijke bouwstenen, die goed zijn voor de groei en vedervorming bij de vogels. Profiteer daar wel van, maar overdrijf niet.

NIEUW

insectenvoer ^{geel} ^{groen}
honingvoer grof
briljant honing
universeelvoer populair
briljant droog
briljant vet • universeelvoer

Cédé VOGELVOEDERS

TILBURG, LANGESTRAAT 104, TEL. 013-423156

*ONZE DURE VOGELS'
HEBBEN BEHOEFTE AAN
VETTE KORREL*

*GESCHIKT VOOR
INSECTEN- EN
VRUCHTEN-ETENDE
VOGELS*

*ZOALS SPREEUWEN,
LIJSTERS, MERELS,
BEO'S ETC.*

PRIJS f. 2,95 PER KG.

** UW WINKELIER HEEFT HET.*

VETTE KORREL

Import:

Vic van Heeswijk Veghel Sluisstraat 41
Postbus 63 Telefoon (0 4130) 6 40 59

CENTRAAL MAGAZIJN PRIJSLIJST

NEDERLANDSE BOND VAN
VOGELLIEFHEBBERS

Ingaande 1 april 1975
Alle voorgaande prijslijsten
zijn vervallen.

KEURLIJSTEN

(zowel voor stammen als enkelingen te gebruiken)

Bloks van 50 vel à f 1,50

Kleurkanaries (wit)
Grasparkieten (groen)
Zebra vinken (blauw)
Japanse Meeuwen (rose)
Tropen e.d. (geel)
Border — Norwich
Yorkshire — Norwich kuif en kuifbroed
Gloster — Scotch fancy
Fife fancy — Cresteds
NH Frisé — ZH Frisé
Parijse Frisé — Belgische bult
Lizard

Bloks van 200 vel à f 4,—

Harzers

Waterslagers

INSCHRIJFFORMULIEREN TT

inkl. vraagprogramma 25 stuks à f 1,50

INSCHRIJFREGISTERS

Bloks van 30 vel à f 2,—

AFHAALKAARTEN per 100 f 5,—

KLASSEKAARTJES per 100 f 3,—

KAARTJES BEHAALDE PRIJZEN

Serie van 4x 25 stuks f 3,—

(kampioen, 1e, 2e en 3e prijs)

RAAMBILJETTEN onbedrukt à f 0,50

KONVOKATIEKAARTEN per 100 f 5,—

KWEEKKAARTEN per 25 f 5,—

VERF blauwgroen voor binnenzijde kleurkooien
per kg. f 12,50 Franko thuis

BONDSINSIGNES

Normale uitvoering à f 2,50

Met 25 jaar (verzilverd) à f 5,—

Met 40 jaar (vergulde) à f 7,50

ENVELOPPEN (aan bondsbureau) per 50 f 1,50

KALENDERS à f 4,— bij 10 of meer à f 3,—

PRENTBRIEFKAARTEN

Serie A Europese vogels 30 stuks f 8,—

Serie B Tropische vogels 30 stuks f 8,—

Serie C Diverse soorten 30 stuks f 8,—

Genoemde series plus 10 extra kaarten f 20,—

STANDAARDEISEN

Kleurkanaries f 6,50

Postuurkanaries

Grasparkieten f 15,—

Neophema's f 6,—

Agaporniden f 7,50

Japanse Meeuwen f 17,50

Zebra vinken f 4,—

Duiven en kwartels f 5,—

Het totaalbedrag van uw bestelling dient bij vooruitbetaling te worden gestort op giro 1148324, N.B.v.V. te Bergen op Zoom.

De bestelling dient op de betaalkaart te worden vermeld, evenals uw naam, adres en woonplaats en het kodenummer van uw afdeling.

ysel

De

DE NACHTEGAAL VAN HET NOORDEN

tekst en foto's: Cees Scholtz

Zodra wij na dagen rijden in Lapland in Ammernäs de auto aan de kant zetten, trok een fijn orgelend liedje, afkomstig van de roodgesterde blauwborst, ook wel de nachtegaal uit het hoge noorden, onze aandacht. In ieder geval was het bemoedigend tussen sneeuw en kale boomtakken een vrolijk wijsje te horen. Het nestje lag goed verscholen onder een kruipwilg, overkoepeld door een graspol. Studenten, die in Ammernäs ieder jaar de vogelpopulatie registreerden, waren zo vriendelijk ons dit nestje te wijzen. Het legsel was niet voltallig. Op onze tocht naar de Kaissats, die wij bijna dagelijks maakten naar de toendrabewoners, zoals de goudplevier, jager en morinelplevier, inspecteerden wij regelmatig de stand van zaken bij het blauwborstje. Wij probeerden wat opnamen te maken, maar daar was niet veel eer mee te behalen. Het wijfje heeft een stemmig pakje. Haar feestjurk vertoont veel overeenstemming met de mus en dat is er niet bepaald één om over naar huis te schrijven. De man was een flonkerend juweel maar die liet zich in geen velden of wegen zien. Wij moesten geduld hebben dat was wel

duidelijk totdat er jongen zouden zijn, want eerst dan zou het kereltje zeker zijn plicht komen vervullen en ons in de gelegenheid stellen de camera te laten klikken.

Wij hebben wel geduimd of dit heuglijke feit zou geschieden in de dagen dat wij op die plek verbleven. Wij hebben er wel eens aan getwijfeld, want op een dag dat wij weer eens poolshoogte gingen nemen, bleek het wijfje niet thuis te zijn en de eitjes waren koud. Dat was pech en wij vermoedden het ergste, maar gelukkig had het klimaat ons die poets gebakken. De dag voor wij onze biezen moesten pakken, gingen wij 's middags nogmaals bij de blauwborst langs en warempel, de familie was verrijkt met een gezond stel jongen. Het mannetje, dat zich al die tijd afzijdig had gehouden, was op zijn post en droeg in zijn snavel een minuscuul klein larfje voor één van zijn pcuters. Ik was zo in beslag genomen door zijn verschijning, dat ik weinig aandacht schonk aan zijn uiterlijk. Het viel mij op dat hij een kersvers ringetje om zijn poot droeg, maar wat hem veel sterker ontsierde was de kale plek in

zijn hals. Vogelliefhebbers zeggen in zo'n geval dat het een voddebaal is. Toch deed hij zijn uiterste best zo voordelig mogelijk voor de lens te verschijnen. Voor mij was de aardigheid er volkomen af. Zo lang gewacht en nu dit resultaat. Was het nu zo broodnodig geweest juist op dit moment de oudjes te ringen. Er was niets aan te doen.

Ditmaal was het geluk met ons, want in een ander nestje waren de eitjes uitgekomen. Tot de laatste minuut voor ons vertrek bleef ik genieten van de aanblik van dit stel dat zo monter en ijverig de jongen van het nodige voorzag. Dit was zeker het lieflijkste tafereel dat ik uit het hoge noorden mee naar huis bracht.

BOEKENNIEUWS

VÖGEL IN DER BRUTZEIT door Winwood Reade en Eric Hosking. Niet minder dan 200 foto's, voor het merendeel in kleur, van de wereldberoemde fotograaf Eric Hosking zijn in dit boek opgenomen, daarnaast zijn van bijna 200 soorten de eieren afgebeeld. In het tekstgedeelte wordt van iedere soort uitvoerige broedinformatie gegeven, zoals broedperiode, broedgebied, nest en eieren, evenals interessante bijzonderheden over het gedrag van de broedende vogels. Een bijzonder goed boek voor een ieder, die belangstelling heeft voor onze vogels in de natuur, en wie heeft dit niet.

Uitgave: Verlag Eugen Ulmer, Stuttgart.
Prijis DM 18,—.

Vogel-Kosmos Kalender 1975

Evenals voorgaande jaren weer een zeer fraaie kalender (het formaat is dit jaar groter) met 13 van de beste kleurenfoto's van een aantal bekende fotografen, zoals H. Reinhard, R. Siegel en H. Schrempf. Uitgave: Kosmos Verlag, Stuttgart. Prijs: DM 9,80.

*Blauwe
degensnavelkolibrie
(Doryfera johannae vr.)*

KOLIBRIES 9

In mijn laatste artikels zal ik enkele geslachten bespreken die vrij regelmatig worden ingevoerd, maar waaraan elk afzonderlijk, geen volledig artikel kan worden gewijd.

Doryfera (degensnavelkolibries)

De twee soorten uit dit geslacht worden slechts nu en dan aangeboden. Pas ingevoerd blijken ze eerder „bedeesd” te zijn, en men kan ze daarom beter een

kooi geven tot ze wat gewend zijn aan hun nieuwe omgeving. Wanneer ze wat van hun bedeesdheid zijn kwijtgeraakt, zijn zowel mannetjes als popjes, ideale kolibries voor een gemeenschapsvolière.

Beide soorten hebben een erg lange snavel, en ik heb ervaren dat hij elke paar maanden wat moet worden bijgeknipt. Ook de nageltjes hebben de neiging om vlug te groeien; maar ze moeten toch niet zo regelmatig worden bijgeknipt als de snavel.

De mooiste soort is zonder twijfel, de blauwe degen-
 navelkolibrie (*Doryfera johanna*, Eng. blue-fronted
 lancebill). Het mannetje is een zeer donker gekleurd
 vogeltje, met zwartblauwe keel, borst en buik. De
 onderstaartdekveren zijn violetblauw. De bovenzijde
 van de zijkanten zijn glanzend bronsgroen; het voor-
 hoofd glinsterend violetblauw. De korte, afgeronde
 staart is staalblauw.

Het popje heeft een glanzend blauwgroen voorhoofd
 en de bovenkop is bronskleurig. Het overige van de
 bovenzijde is zoals bij het mannetje. De onderzijde
 is grijsgroen en de staartveren zijn staalblauw; de
 buitenste staartveren hebben grijze uiteinden. Beide
 geslachten zijn ongeveer 9 tot 10 cm lang.

Groene Degensnavelkolibrie (*Doryfera ludoviciae*; vr.)

De groene degennavelkolibrie (*Doryfera ludoviciae*,
 Eng. green-fronted lancebill), is iets groter dan de
 blauwe. Beide geslachten lijken op het popje van
 de vorige soort, maar ze hebben een glinsterend
 groene voorhoofdsvlek, iets groter bij het mannetje.

Campylopterus (sabel- of breedvleugelkolibries)

De kolibries uit dit geslacht zijn tamelijk groot, onge-
 veer 12,5 tot 14 cm. Alle soorten zijn gewoonlijk erg
 agressief en ongeschikt voor een gemeenschaps-
 volière. Ze wennen echter aan een kooi. De naam
 „sabelvleugelkolibries" werd afgeleid van de vorm
 van de twee buitenste vleugelpennen bij het manne-
 tje: de veerschachten zijn verbreed en gebogen, de
 veren lijken daardoor op een sabel.

De meest ingevoerde soort, typisch voor het hele
 geslacht, is de Napo-sabelvleugelkolibrie (*Campy-*

lopterus villaviscensio, Eng. Napo sabreling), een
 krachtig gebouwde kolibrie met een stevige, middel-
 lange snavel. Het mannetje heeft een glinsterend
 goudgroene bovenkop; de bovenzijde en de middel-
 ste staartveren zijn glanzend bronsgroen. De keel
 en de borst zijn glinsterend violetblauw, de verdere
 onderzijde is grijs, met wat groen vermengd. De
 overige staartveren zijn donkerblauw.

De bovenzijde van het popje lijkt erg goed op deze
 van het mannetje, inbegrepen de glinsterende groe-
 ne bovenkop. De onderzijde is dofgruijs, en de buiten-
 ste staartveren hebben een grijs uiteinde. Zoals alle
Campylopterus-soorten, is ook deze soort zeer kleurrijk.
 Maar de afhangende vleugels, de gebogen nek en
 de overgrote kop, in vergelijking met het lichaam,
 geven deze kolibriesoort iets onaantrekkelijks.

Klais

In dit geslacht zit slechts één soort, nl. de violetkop-
 kolibrie (*Klais guimeti*, Eng. violet-headed humming-
 bird). Het is een tamelijk kleine kolibrie, nauwelijks
 9 cm lang. Het mannetje heeft een glanzend violet-
 blauwe bovenkop, kin en keel, en een opvallende
 witte oogvlek. De bovenzijde is glanzend groen, de
 onderzijde is grijs. De staart is bronsgroen, de bui-
 tenste veren hebben een zwarte band net vóór het
 uiteinde en een wit uiteinde en buitenrand.

Het popje lijkt op het mannetje, maar heeft een
 blauwgroene bovenkop en een grijze keel.

Deze soort wordt vrij regelmatig ingevoerd en blijkt
 fantastisch te zijn voor een ruime kooi. Soms is het
 zelfs mogelijk om een paartje samen te houden;
 maar dan moet men wel opletten of ze ook na het
 inwennen nog met elkaar kunnen opschieten.

Pas ingevoerd is de violetkopkolibrie een „onschul-
 dige" soort; maar na het inwennen worden ze soms
 agressief, en daarom kunnen niet alle exemplaren in
 een gemeenschapsvolière ondergebracht worden.

A. J. Mobbs, Engeland

Opmerking van de vertaler: De violetkopkolibrie werd
 tentoongesteld door de heer H. W. Wareman (Neder-
 land), op de Vogel '75-show ingericht door de NBvV
 van 10 tot en met 12 januari 1975, in de Rivierhal
 van Diergaarde Blijdorp te Rotterdam. Dit kolibrietje
 was er één van de „high-lights" van de groep zacht-
 voerretende vogels, tentoongesteld door de Speciaal-
 club voor liefhebbers van vruchten- en insekten-
 etende vogels.

Violetkopkolibrie (*Klais guimeti*; man.)

De
 sel

De

HET LIED VAN DE

De schokkel

Geen toer in het harzerlied is zo wispelturig als de schokkel. Kenners noemen de schokkel terecht een wandelende toer. Stammen, die het ene jaar volop schokkels zingen, kunnen het volgend jaar de schokkel geheel of bijna geheel achterwege laten. Teeltkeuze en vooral voorzang hebben natuurlijk wel grote invloed op het behoud van de schokkel. Ook in dit geval is het weer de kennis van de kweker die bepalend is voor het behoud van deze wondermooie toer in het harzerlied. Ik kan er niet genoeg op wijzen, dat het zonder kennis van de theorie van het lied, vrijwel onmogelijk is om de toeren van de zangvogel in hun juiste structuur te behouden. Bij de schokkel is het in hoofdzaak het ritme, dat bepalend is of de schokkel al dan niet in het lied aanwezig is. De schokkel wordt meestal in dezelfde toonhoogte gezongen, waarin de vogel zijn fluiten en holklingsel brengt.

Om te kunnen vaststellen of men met fluiten, holklingsel of schokkel te doen heeft, dient men, naast de structuur van de toer, te weten, welk onderscheid er is in het ritme van de drie genoemde toeren.

Liefhebbers, die weinig gevoel hebben voor ritme, onder de ouderen zal dit nogal veel voorkomen, hebben nogal moeite met het onderkennen van de schokkel (de jongeren hebben deze moeilijkheid veelal niet, omdat zij vertrouwd zijn met jazz en ritme). Een langzame holklingsel of snelle fluiten, worden nog al eens als schokkel aangeduid.

Het moeilijkste is dat de schokkel, wat betreft zijn ritme, juist het midden houdt tussen holklingsel en fluiten. Daar komt bij, dat de structuur van de schokkel ongeveer gelijk is aan de structuur van holklingsel of fluiten. Naast het ritme is er echter één element, dat bij fluiten en ook bij holklingsel ontbreekt. Dit element, dat alleen eigen is aan de schokkel, is de schokkende en vooral wiegende beweging van de op elkaar volgende toongrepen. Bij het zingen van

een goede schokkel maakt de vogel met zijn lichaam de schokkende beweging, die men niet ziet bij het zingen van fluiten of holklingsel. De schokkel behoort evenals de fluiten en de holklingsel tot de onderbroken toeren, d.w.z. dat elke toongreep los staat van de andere. Dit noemt men ook wel afgezette toongrepen.

Bij fluiten is de grondtoon (klinker) iets langer en is de ruimte tussen de toongrepen eveneens langer. Bij holklingsel is de grondtoon korter en is de ruimte tussen de toongrepen eveneens korter. Als wij het bovenstaande goed in ons opnemen, dan moet het m.i. niet zo moeilijk zijn, om de schokkel van de andere toeren te onderscheiden.

De grondtonen, die in de schokkel kunnen voorkomen, zijn dezelfde als die we horen in holklingsel en fluiten, nl. o, oe, a, eu en e, met dien verstande dat de schokkel meestal wordt gezongen in diepe en middeldiepe toonlagen.

De i als grondtoon, die wel bij fluiten voorkomt wordt bij de schokkel nooit gehoord.

De tekst van de schokkel klinkt als volgt: ho-ho-ho hoe-hoe-hoe, hu-hu-hu en ook wel lo-lo-loe-loe-loe ha-ha-ha. De medeklinkers zijn derhalve meestal h of l.

Natuurlijk komen ook bij de schokkel afwijkingen voor van de goede vorm der klinkers en medeklinkers. Het zijn deze afwijkingen, die het voor de keurmeester moeilijk maken om te bepalen of hij al dan niet met schokkel te doen heeft.

In het algemeen is het wel zo, dat goed uitgesproken toeren voor de kenner gemakkelijk zijn te herkennen en dat bij slecht uitgesproken of vervormde toeren, de benaming moeilijkheden oplevert. In het laatste geval bieden de elementen die hiervoor zijn genoemd enig houvast om de toer in de juiste rubriek te plaatsen. Afwijkingen kunnen voorkomen in de medeklinkers als de vogel in plaats van h of l de medeklinker g of b gebruikt. De toer klinkt dan als

Bird specialist

Vrijblijvend kunnen wij u aanbieden alle soorten kanaries, Australische prachtvinken, Afrikaanse vinken, Zuidamerikaanse vinken, alle soorten parkietachtigen, diverse soorten toucans, siereendjes, kwartels, flamingo's, zwanen, papegaaien, ara's, enz. enz. Steeds duizenden vogels in voorraad.

Wij vragen te koop: alle soorten sier- en watervogels.

BLANKESTIJN'S VOGELHANDEL

Dahliastraat 39 - Veenendaal - Telefoon 08385 - 12367

PARZERZANGKANARIE

door M. van Woezik

oe-goe-goe of boe-boe-boe, soms ook met een stotende t, maar blijft, als ritme en wieging goed zijn, toch schokkel, echter van mindere waarde. Meer nog dan bij de medeklinkers komen afwijkingen voor in de grondtoon (klinker). Het mooiste is de schokkel met een volle o of oe als grondtoon. De u kan nog een middelschokkeltje opleveren. Met de grondtoon a spreken we van een lachschokkel en deze vorm kan, als de a vol is, nog wel aardig klinken, doch als de a plat is, wat veel voorkomt, dan is het een slechte schokkel. De schokkel met de grondtoon eu heeft meestal een neuzige klank en is dan een gevaarlijke schokkel, die als neustoer kan worden bestraft. De e als grondtoon in de schokkel is meestal klankloos en is ongewenst in het lied. Een ideale schokkel heeft de volgende eigenschappen: die op o of oe, vol van toon, krachtig, voldoende toongrepen in een toer, goede medeklinkers en een goed afgezet (onderbroken) **wiegend ritme**. De schokkel kan recht, d.w.z. steeds in dezelfde toon worden gezongen. Hij kan ook in dezelfde toerbeurt in verschillende toonhoogten worden gezongen. Dit laatste noemt men een vallende, als hij enkele slagen dieper maakt, en een stijgende schokkel als hij enkele slagen in dezelfde toer in een hogere toon zingt. Nooit spreekt men van een gebogen schokkel, welke uitdrukking men wel gebruikt bij de holrol en de knor. Een schokkel die uit losse toongrepen bestaat kan nooit buigen maar wel vallen of stijgen. Een schokkel die ontaard is en vlak, belegen of neuzig, moet als een gevaarlijke toer worden beschouwd en dienovereenkomstig bestraft worden. Een andere afwijking van de schokkel, die de toer weliswaar niet waardeloos maakt, maar waarop bij de veredeling wel moet worden gelet om de goede vorm te bewaren, is de schokkel, waarvan de medeklinkers wat sterk op de voorgrond treden. Wij noemen dat een stotende schokkel, die het

soepele in de voordracht mist. Ook een schokkel, waarvan de grondtoon te lang is, verliest aan waarde. Dit noemen wij een slepende schokkel, een eigenschap, die ook wel bij fluiten wordt waargenomen.

Vele liefhebbers zijn van mening, dat schokkel enkel in de diepste toonlagen kan voorkomen. Hiermede ben ik het niet eens, aangezien elke toer in diepere en hogere toonlagen kan worden gezongen. Vaak wordt de schokkel nog verward met een wat losse holklingel.

Vogels met diepe holklingels gaan vaak op het einde van deze toer over in een losser en langzamer ritme, dat dan vaak voor schokkel wordt aangezien. In dit geval is er echter geen sprake van schokkel, omdat dit stuk toer alle hiervoor beschreven en voor schokkel vereiste elementen mist.

De keurmeester is alleen dan veilig, als hij zich bij de benaming of de waardering van een toer laat leiden door de theorie betreffende structuur, bouw of samenstelling van de toer en door de elementen voor waardebeoordeling, die gegrond zijn op de normen: diepte, toonvolheid, kracht, lengte en afwisseling.

De schokkel kan een geweldige indruk op de toehoorder maken als hij in de diepe toonlagen en met de goede structuur gezongen wordt. Een zekere afwisseling in toonhoogte kan die indruk nog vergroten.

De schokkel werd vroeger gewaardeerd tot 9 punten maximum. Men is daarvan teruggekomen, omdat men van mening was, dat een gelijke waardering van de schokkel met de holrol en de knor niet juist was, in verband met de minder grote afwisselingsmogelijkheid die de schokkel ten aanzien van laatstgenoemde toeren kon opbrengen.

De schokkel wordt thans gewaardeerd als volgt: voldoende schokkel tot 8 punten, goede schokkel tot 4 punten en zeer goede schokkel tot 6 punten.

EDELCHEMIE B.V. PANHEEL

vecht voor een schoner milieu

Fabriceert: NEOFLEX-E-3-X, de beproefde frisse INSECTENDODENDE verf voor uw hokken, volière, broednesten etc. Het gebruik van insecticide is 100x minder.

Nu ook verkrijgbaar via uw vereniging
NEVEX het nieuwe spuitmiddel op basis van Pyrethrum. Niet schadelijk. In flessen van 1 liter.

Bel ons op:
telefoon 04756 - 21 19 of 04748 - 13 06.

"VERAKA"

Specialiteit in tentoonstellingskooien voor pelsdieren, pluimvee en vogels - Voorfronten in alle maten - Tevens opvouwbare kooien voor honden, katten, duiven, papegaaien etc.

Bondskooien - Hooiruiven - Voerbakjes

Alles gepuntlast - 100% service.

"VERAKA"

Markstraat 17 - Telefoon 01693 - 1448
Terheijden N.Br.

WITTE PELIKAAN IN NOORDOOSTPOLDER

A. de Jong

In de maand december van het vorige jaar heeft een witte pelikaan een dag of tien domicilie gehad in de Noordoostpolder. Hoogstwaarschijnlijk is dit een ontsnapt exemplaar geweest. Deze pelikaan is namelijk een zeldzame broedvogel in Europa: in de Donaumonding en misschien ook nog in Noord-Griekenland. Ook komt hij voor in de gebieden rond de Zwarte Zee. Zijn biotoop zijn de oevers van ondiepe rivieren, meren en riviermondingen. Het broeden

vindt plaats in kolonies, waar op de platgetrapte vegetatie één of twee kalkachtig witte eieren worden gelegd, die door pa en ma beurtelings ruim vier weken worden bebroed. De verzorging der jongen vergt ongeveer twee maanden. Uiteraard was de vogel nu in winterkleed, dus voornamelijk wit met zwart. In de zomer krijgt het verenpakje echter een fraaie roze tint en ontwikkelt zich op de kruin een kuif.

vervolg van pag. 100

van een paar bruinachtige vlekjes. Het leggen geschiedt met tussenpozen van 36 tot 72 uur. Op plaatsen waar deze kiekendieven talrijk zijn, ligt een aantal nesten soms dicht bij elkaar en kan men spreken van kolonievorming, hetgeen bij roofvogels een hoge uitzondering is.

Alleen het vrouwtje broedt, maar het mannetje zorgt er voor dat ze voldoende snavelkost krijgt, dat bestaat uit ratten, muizen, kikkers, salamanders, ragedissen, jonge en kleine vogels, eieren, grote insecten en zelfs wormen. Zodra het mannetje in de buurt komt, vliegt het vrouwtje hem tegemoet, waarop hij haar de eterij 'overpotigt'.

Als de jongen na 4 weken geboren zijn, verwijderd

madame de eischalen. De kinderen blijven maar kort in het nest, want al gauw maken ze verkennings-tochtjes in de omgeving tussen de vegetatie. Als ze een maand oud zijn, beginnen ze de lange vlerken uit te slaan en is het leger van de ongedierteverdelgers weer uitgebreid.

Het geluid van de grauwe kiekendief is een vrij schel 'kèk-kèk-kèk'. In het voorjaar trekken de grauwe kiekendieven bij ons door van begin april tot in mei en in het najaar van half juli tot in september. De Europese vogels overwinteren in de steppen en savannen van zuidwestelijk Azië en Afrika, waar menige sprinkhaan naar de andere wereld wordt geholpen. In het voorjaar zullen we deze elegante roofridders weer met vreugde begroeten.

GEZA SEPT

Voorkomt en geneest
virusziekten en infecties.
Een goedkoop en
afdoend middel dat
eenvoudig toegepast kan
worden:
enige druppels aan het
drinkwater toevoegen
is voldoende.

Populierstraat 121-123
Tel. 070-323930; Den Haag

**W. ROUPPE
VAN DER VOORT**

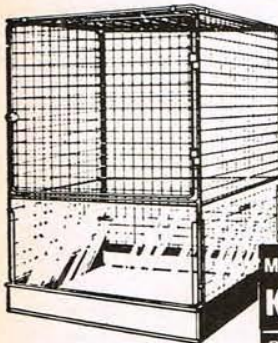

NIUW!

PARADISO - KOMECO ZELFBOW VOLIERES

Geheel metalen zelfbouw kamervolières
van genormaliseerde elementen. Steeds
uit te breiden en onder te verdelen.
Twee standaard-uitvoeringen met on-
eindig veel combinatiemogelijkheden.
Het past altijd! Gegarandeerd!

PARADISO-KOMECO VOLIÈRE geen kool, maar een
echte vogelwoning!

Roestvrij, morsvrij, en
hygiënisch. Waterdichte
schuiflade. Gemakkelijk toe-
gankelijk, veilig af te sluiten.
Geen zichtbelemmering!

Montage? Het werk van
een ogenblik. Geen
gereedschappen nodig!

Stuur de BON of schrijf een
briefkaart aan:

Metaalwarenfabriek Hulskamp n.v.

KOMECO-DIVISION

POSTBUS 52 TE ALKMAAR

BON Zend mij Uw rijk geïllustreerde prospectus met
technische beschrijving en prijslijst van de
PARADISO-KOMECO ZELFBOW VOLIÈRES

Naam:

Adres:

Plaats:

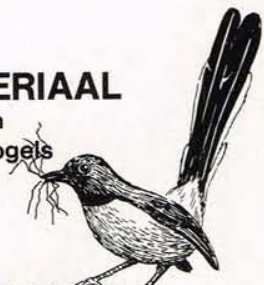

SUCCES -M- f 310.- àf Woerden

De bekende vlakbroeder van degelijk hout en koper gena-
geld. Ideaal voor de kwartel- en krielenfokker, ook als bouw-
tekening! Alle onderdelen los verkr. evenals schouwlampen,
Elstein stralers. Vraagt de gratis kleurenfolder O.

BROEDMACHINEFABRIEK SUCCES
v. Helvoortlaan 31, Woerden, Telefoon 03480-2667

Het nieuwe
NESTMATERIAAL
voor kanaries en
alle tropische vogels

VISKO

Heeft u het nieuwe VISKO nest-
materiaal al eens gebruikt voor uw
kanaries of tropische vogels?
Wist u al dat dit beslist

LUISVRIJ

materiaal is en ook niet om de
pootjes kringelt!

Vraag het uw vakhandelaar!

1e klas Engelse import Postuurkanaries

o.a. Glosters, Borders, Norwicks,
Yorkshires, Lizards, Fife Fancy, Friseés.
Tevens kleurkanaries, parkieten,
tropische vogels.

's Zaterdags gehele dag, andere
dagen volgens afspraak. Niet op
zondag. Verzending rembours.
Brieven met betaald antwoord.

DE VOGELSPECIALIST, Import-Export
Panweg 66 - Zeist - Tel. (3404) 18276

sel

De

IIIste WERELDKAMPIOENSCHAPPEN MECHELEN

onze vorige editie hebben we u alle prijswinnaars genoemd. Nogmaals willen wij hen van harte feliciteren. Met elkaar, ieder op hun eigen gebied van de hobby, hebben zij de goede naam die de Nederlandse vogelliefhebber heeft, hoog gehouden.

- foto 1: Gezien wij in België meer dan 1000 abonnees hebben vonden we het erg prettig om op deze belangrijke tentoonstelling in hun land met een stand aanwezig te zijn. Er zijn beslist daardoor weer fijne kontakten ontstaan.
- foto 2: De zaal met postuurkanaries. Zeer beslist de mooiste kollektie vogels die er te zien was.
- foto 3: De tropen, grasparkieten, grote parkieten en hybriden vonden in déze zaal een plaatsje.
- foto 4: terwijl in de derde zaal de kleurkanaries stonden opgesteld.
- foto 5: De prijsuitreiking verliep zeer sfeervol...
- foto 6: alhoewel het met zo'n groot aantal prijswinnaars...
- foto 7: toch nog een hele bijhouderij was.

Met onze welgemeende dank aan DE KONINKLIJKE MECHELSE KANARIE, welke onder leiding van hun onvermoeibare voorzitter Armand Van de Vonderlles heeft gedaan om het hun gasten naar de zin te maken.

De XXIVste C.O.M. wereldkampioenschappen zullen worden gehouden Del 16 de enero al 2 de febrero de 1976, Pebellon de los Jardines del Real, Valencia, España, oftewel van 16 januari tot 2 februari 1976 in het gebouw van de Koninklijke Tuinen te Valencia in Spanje.

ysel

De

VITALE VOGELS - OPTIMAL KWEEKRESULTATEN - NATUURLIJKE KLEUREN

(in de praktijk bewezen)

Gun uw vogels **zonlicht** uit het stopkontakt.

TRUE-LITE de enige
gepatenteerde - buislamp met
het volledige zonnenspectrum,
incl. het heilzame ultra-violet.

HARTEVELD HOOS
& HEIJERMANS B.V.

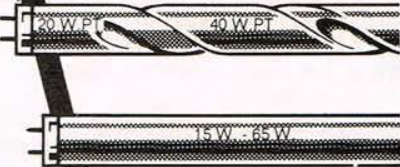
Mathenesserlaan 299
Tel. 010 - 23 58 35
Rotterdam

Levering via de handel

TRUE-LITE

past in standaard
armaturen

Watt	lengte in cm
15	45
20	60
30	90
40	120
65	150
+ 20 PT	60
+ 40 PT	120

+ PT = getordeerde
uitvoering met grotere
lichtopbrengst bij
gelijkblijvend stroomverbruik

A. P. v. GILS - GOIRLE

ABCOVENSEWEG 19 - TELEFOON 04247 - 15 79 - 13 28

**Wij kopen alle soorten
Australische prachtvinkjes, parkieten, enz.**

Verzending geschiedt onder rembours v.a. f 2,50 per kistje, vracht rekening koper.

Geopend van 9 tot 12 uur en van 1.30 tot 6 uur. Zaterdags tot 5 uur. Zondags geopend van 10 tot 12 uur.

HEEFT U ONZE KWEEKKAARTEN AL?

Onmisbaar bij een doelgerichte kweek. - Slechts f. 5,00 voor 25 stuks.

EVEN ONMISBAAR ZIJN DE STANDAARDEISEN

Jap. Meeuwen f 17,50	Agaporniden f 7,50
Grasparkieten f 15,00	Zebravinken f 3,50
Neophema's f 6,00	Kleurkanaries f 6,00
	Duiven en kwartels f 5,00

De standaardseisen zijn losbladig en u kunt deze opbergen in een normale standaard ringband welke echter niet wordt bijgeleverd.

**Bestellingen UITSLUITEND op giro 1148324 t.n.v. N.B.v.V. te Bergen op Zoom.
Met duidelijke vermelding van hetgeen u wenst.**

DE VOLIÈRE VAN DE MAAND

et de volière van de maand gaan we ditmaal een
el eind van huis. In Australië, om precies te zijn
WINDSOR NSW 2756, woont aan de George Street
1 de familie Hoogenboom. Alweer zo'n 18 jaar
leden is de heer W. J. A. Hoogenboom met zijn
ders, broers en zusters vanuit Utrecht naar Austr-
geëmigreerd. Hij heeft een eigen loodgieters-
drijf en is ongeveer 2½ jaar geleden vogels gaan
uden om daarmee een goede vrijetijdsbesteding
kreëren. Hij is begonnen met een paar zebravin-
n en wat grasparkieten in een 10 meter lange en
meter brede volière. Na 1 jaar was die ruimte al te
ein en moest hij gaan uitbreiden. Thans heeft hij er
enkele vluchten bij gebouwd en legt zich in hoofd-
ak toe op grote parkieten.

Foto 1 toont u zo'n nieuw verblijf. In de ene helft

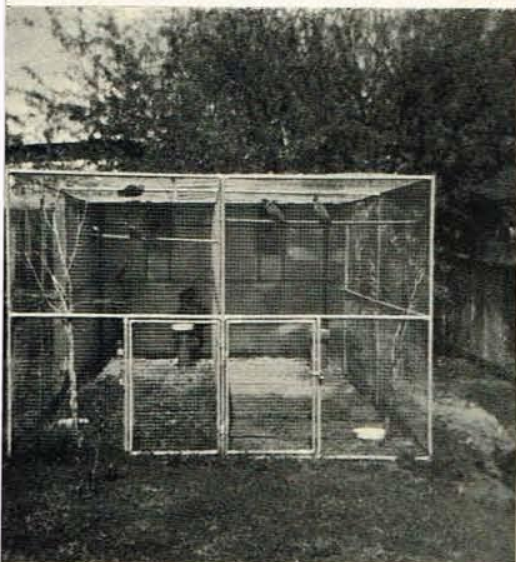
wonen de Koningsparkieten in de andere helft de
Twenty Eights en de Barnardparkieten.

Foto 2 laat u een gedeelte zien van de oudste
volière waarin zich rosella's, roodrugparkieten,
regenboogparkieten etc. bevinden.

De heer Hoogenboom woont vlak bij de Blauwe Ber-
gen en ziet daarom ook veel grote parkieten en
papegaaien in het wild. Het gebeurt heel vaak, voor-
al in het voorjaar, dat er verschillende soorten par-
kieten zijn volières met een bezoek vereren.

Vriend Hoogenboom hartelijk dank voor uw schrij-
ven. Wij wensen u en uw familie het allerbeste en
erg veel succes met uw hobby.

VOOR DE VOLIÈRE VAN DE MAAND KUNT OOK U
UW BIJDRAGE STUREN AAN HET REDAKTIEADRES:
N.B.v.V., Postbus 74 te Bergen op Zoom.

**We hebben ruim 40.000 leden! maar
dat zouden er echt wel 50.000 kunnen zijn!**

Doe'dr wat an. - Veel sukses.

ERVARING MET DIAMANTVINKEN

door: W. Brink
foto: Horst Müller

In het voorjaar van 1973 kocht ik bij een handelaar twee diamantvinken. Deze handelaar kon mij niet garanderen, dat het een paartje was. Indien het geen paartje was, kon ik wel ruilen. Het was de eerste keer dat ik in het bezit was van diamantvinken. Toen ik de vogels enige weken geobserveerd had, kreeg ik de overtuiging dat ik twee mannetjes gekocht had. Ik wilde met diamantvinken gaan kweken en daarom heb ik één van de vogels weer bij de handelaar ingeruild tegen een andere diamantvink. Hopelijk een popje. Ik had de nieuwe diamantvink echter nog geen week, toen deze vogel doodging. Ik wist toen nog niet of ik een paartje had gehad. Ik heb toen de andere diamantvink maar verkocht. Ik had er weinig plezier meer in. Echter midden in de zomer van 1973, kocht ik van een particulier een paartje diamantvinken. Ik wist nu zeker dat ik een paartje had, omdat de verkoper namelijk eitjes van deze diamantvinken door Japanse meeuwtjes had laten uitbroeden. Hij had zijn vogels op een zolder bij kunstlicht. (Geen frisse lucht en zonneschijn.) Ik deed mijn pasgekochte paar diamantvinken in een zonnige buitenvolière, met groot verlicht nachthok, bij diverse andere tropische vogels. Na enige tijd gingen de diamantvinken nestelen en er kwamen een stuk of drie eitjes. Helaas gingen de vogels niet tot broeden over. Dit herhaalde zich wel een keer of vijf en steeds in verschillende nestkastjes. De laatste paar keren heb ik de eitjes maar weggehaald. Ik heb deze eitjes onder Japanse meeuwen en onder zebrevinken gelegd. Geen van deze eitjes kwam echter uit. De eitjes waren onbevruucht. Bij de man waar ik de vogels van gekocht had, legden de diamantvinken ook steeds eitjes, doch gingen nooit zelf broeden. Bij mij heeft het popje hooguit twee dagen gebroed en ging daarna weer van de eitjes af. Als het popje van de eitjes af was, joeg het mannetje steeds achter het popje aan, en ze vloog dan weg. Ongeveer midden oktober 1973 legde het popje weer drie eitjes en wel in het kleinste nestkastje dat er te vinden was. De vogels hadden dit nestkastje zo volgepropt, dat zij er zelf maar met

moeite bij in konden. Ik had nog een eitje van het vorige nest over en heb dit eitje bij de andere eitje gelegd, zodat er nu vier in het nest lagen. Tot mijn verbazing begon de pop nu voorbeeldig te broeden. Zij werd alleen door de man afgelost om te eten en te drinken. Echter een paar dagen voordat de eitjes uit moesten komen, ging de pop van de eitjes af en kwam er niet meer op. Het mannetje nam nu het broeden over en ging alleen maar van de eitjes om te eten en te drinken. Na een paar dagen kwamen drie van de vier eitjes uit. De volgende dag zag ik dat één van de drie jonge diamantvinken dood was. Ik was hier wel blij om, omdat het mannetje de jonge vogels alleen moest voeren. De pop keek er niet meer naar om. Het mannetje voerde de jonge vogels voorbeeldig. Ik besloot om voorlopig niet meer te controleren. Ongeveer veertien dagen later ging ik voor het eerst weer eens kijken. Ik zag toen dat er twee dikke jonge diamantvinken in het nest lagen. De kropjes zaten boordevol zaad. Er werd dus nog steeds goed gevoerd. Toen het mannetje niet steeds meer op de jonge vogels zat, begon hij wel weer achter het popje aan te jagen. Hij deed dit op een agressieve wijze. Het popje vloog daardoor steeds weg. Enige tijd later vlogen de jonge vogels uit. Zij werden nog steeds door het mannetje gevoerd. De jonge vogels bedelden wel bij het popje, maar dit trok zich er niets van aan. Ongeveer een week later, toen de jonge diamantvinken zelf begonnen te eten en te drinken, zag ik dat het ouderpaar ook weer bij elkaar was. Het mannetje begon zelfs weer met een strootje in de bek bij het popje te baltsen. Het popje vloog toen niet meer weg. De jonge diamantvinken zijn nu zelfstandig en beginnen al oorkleur te komen. Mogelijk is het feit dat de diamantvinken bij de vorige eigenaar op een zolder hebben gezeten, van invloed geweest op het niet tot broeden willen komen van deze vogels. Immers bij mij gingen ze in de buitenvolière wel tot broeden over zij het gebrekkig. Ik wacht nu met spanning het volgende broedseizoen af om te kijken of dan de diamantvinken wel voorbeeldig zullen gaan broeden.

BELANGRIJKE MEDEDELINGEN

Laat ons deze belangrijke mededelingen maar eens beginnen met u te vertellen dat reeds half februari de eerste vogel in de vrije natuur is uitgevlogen. Het betrof een ongeveer 19 dagen oude merel. Het is voor zover bekend het eerste geval in Nederland en het vond plaats in de tuin van de familie A. Hage in Wemeldinge.

Vraag en Aanbod

Vanwege de extreme verhogingen van de papierenprijzen, verhoging drukkosten en een verhoging van 33% van de PTT tarieven, dienen de tarieven voor de advertenties in VRAAG EN AANBOD te worden verhoogd.

Deze luiden met ingang van 1 februari 1975 als volgt: f 7,50 tot 100 letters. Boven 100 letters kost elke letter 10 cent meer. Voor advertenties met een zakelijk karakter zijn tarieven en verdere inlichtingen verkrijgbaar op het bondsbureau. Wij verzoeken u dringend met deze nieuwe tarieven rekening te houden.

Afdelingen

Opgeheven is de afdeling E4, 2e Exloërmond in Drente. Als nieuwe afdelingen mogen we ditmaal welkom heten Z16, Zuidwolde in Drente; G36, Geffen in Noord-Brabant; B37, Berlicum in Limburg en H84, Den Haag 6 in Zuid-Holland. Wij hopen dat deze afdelingen zich spoedig bij ons zullen thuis voelen en wensen ze erg veel succes. Het totaal aantal afdelingen is thans 652.

Jaarverslag 1974

Inmiddels zal uw afdelingssecretaris het jaarverslag 1974 alsmede de beschrijvingsbrief voor de algemene vergadering 1975 al wel hebben ontvangen. Deze algemene vergadering zal op 24 mei a.s. te Utrecht worden gehouden. Voor u is het belangrijk te weten dat de algemene vergadering in uw district zal worden gehouden op 9 of 10 mei a.s. Gaarne uw gewaardeerde aandacht daarvoor.

Confédération Ornithologique Mondial

Abusievelijk is W. Jochems uit St. Willebrord niet genoemd als prijswinnaar tijdens de COM-wedstrijd in Mechelen. Zie pagina 61 van het februari-nummer. Hij behaalde echter met een kleurkanarie in de groep rood gepigmenteerd wel degelijk een zilveren medaille. Sorry vriend Jochems maar onze gelukwensen aan u zijn er beslist niet minder om, van harte!

In Mechelen zijn er ook weer enkele congressen gehouden. Het lijkt ons overbodig om daarvan uitvoerige verslagen weer te geven. Voor u kunnen echter wel de volgende aldaar genomen besluiten van belang zijn.

Men mag maximaal 3 stammen Harzers inzenden op COM-wedstrijden maar het wordt aan het organiserende land overgelaten of men dat maximum zal toelaten.

Met 12 stemmen vóór en 1 stem (Frankrijk) tegen

werd besloten de naam „Zuid Hollandse Frisé" NIET TE WIJZIGEN in Franse Frisé. Het blijft dus **Zuid Hollandse Frisé**. Dit had wel tot gevolg dat de Franse delegatie de vergadering verliet.

Een zeer merkwaardige beslissing was de volgende: Het toekennen van een wereldkampioen voor elk ras bij de vorm- en postuurkanaries. Nederland was tegen dit voorstel en waarschuwde de overige landen voor de hoge kosten die daaraan verbonden zijn.

Tenslotte werd er ook de aandacht nog eens op gevestigd dat een vogel minimaal 90 punten, stammen 360 punten, moet behalen om voor de wereldtitel in aanmerking te komen. Dit geldt uiteraard voor alle vogels behalve de zangkanaries.

Van de keurmeesters

Zang: De heer J. Ch. Latten heeft zich op eigen verzoek van de keurmeesterslijst laten schrappen. Heer Latten hartelijk dank voor hetgeen u in het belang van de zangkanariesport heeft verricht.

Tropen etc.: A. Jansen te Wolfheze is tijdens kantooruren telefonisch bereikbaar onder nr. 08308 --241, toestel 242. Hij is overigens voor het komende seizoen volgeboekt. A. Hummel heeft een nieuw telefoonnummer 05960 - 1 25 98.

Kleur: A. Reiding is verhuisd naar J. A. Folkemastraat 25 in Noord Bergum. C. Punt heeft vanwege zijn gezondheid besloten geen keuringen meer te verrichten. Ook u heer Punt dank voor uw vele werk. P. L. Huizinga is thans telefonisch bereikbaar onder nr. 053 - 32 73 34.

Getracht zal worden om gelijktijdig met het jaarverslag ook een nieuwe en herziene keurmeesterslijst uit te geven. Elke sekretaris zal daarvan een exemplaar ontvangen.

In memoriam Gerard Brokmeier

Op 2 februari jl. is, na een langdurige ziekte, ons aller vriend Gé Brokmeier van ons heengegaan. Met grote droefheid in ons hart is dit bericht, bij allen die hem hebben gekend en met hem hebben mogen samenwerken, overgekomen. De vogelliefhebberij heeft ontzettend veel aan hem te danken en hij heeft ons allen veel geleerd. Hij was een zeer groot mens en in vele opzichten dynamisch in zijn aanpak. Echte vriendschap stond bij hem hoog genoteerd en die heeft hij ons dan ook met volle teugen geschonken. Zijn vriendschare was groot tot ver over de grenzen van ons land. Hoe kon het ook anders, altijd stond hij klaar voor iedereen.

Veel bijeenkomsten mochten wij bij hem thuis mee-

maken en kosten noch moeite werden door hem gespaard. Dat er op dergelijke studiedagen wel een felle discussie ontstond laat zich begrijpen maar zijn eerlijke en open karakter stonden er borg voor dat deze altijd weer in de goede baan terecht kwamen. Hij had voor zijn ideaal, de vogelliefhebberij er met name de kanariesport, letterlijk alles over.

Jarenlang heeft hij het keurmeesterskorps gediend waarvan een lange tijd als lid van de technische commissie. Zijn vlotte en opbouwende keurtechniek werd in den lande hoog gewaardeerd. Regelmatig kwam hij ook met mutaties voor de dag. De nieuwe kleurslagen die hij ons in de loop der jaren heeft voorgeschoteld dwong ieders respect af. Hij slaagde er bovendien ook steeds in met een passende naam voor de nieuwe mutatie te komen. Met een vrolijke noot kwam hij meestal waar hij wilde. Hij was groots in deze zaken.

Ingewijden weten dat hij in zijn leven vele en harde tegenslagen, gepaard gaande met veel leed en diepe smart, heeft moeten verwerken. Door zijn onvoorstelbaar inkassingsvermogen en zijn wilskracht is het hem steeds gelukt er weer bovenuit te komen.

Donderdag 6 februari jl. is hij te ruste gelegd. Laten we oprecht hopen dat zijn nabestaanden de moed en de kracht zullen vinden om dit groot verlies te dragen.

In memoriam Marten de Graaf

Op 5 februari jl. overleed te Haarlem onze vriend en keurmeester Marten de Graaf. Ook hij is, op zijn eigen bescheiden wijze, van bijzondere betekenis geweest voor de vogelliefhebberij in het algemeen en de bond in het bijzonder. Wij verliezen in hem een trouw medewerker en een goed keurmeester. Zijn vrouw en kinderen wensen wij veel sterkte en hopen dat zij de kracht kunnen vinden dit verlies te dragen.

Overleden

K. Verbaten, Lage Zwaluwe; J. Scheepers, Halsteren; J. v. d. Knaap, Alkmaar; F. Beiting, Koudekerke; A. Smeets, Voerendaal; K. Dobbelssteen, Rosmalen; J. Hondria, Vollenhove; J. v. d. Meer, Heemstede; M. van Oort, Schaijk; A. v. Dop, Heijthuisen; J. van Bree, Den Haag; L. Slingerland, Bergambacht; J. Kalfsbeek, Roden; J. Sanders, Eindhoven.

Dat zij allen rusten in vrede.

ARS

DIERENSPECIAALZAAK

Wij hebben steeds zeer mooie vogels, zowel in onze binnen- als buitenvolières voor u in voorraad. Ruime keus in exclusieve soorten. Verse miereneieren en meelwormen steeds voorradig.

In- en verkoop van vogels

LEPELSTRAAT 32 - GROENLO - TEL. 05440-1704

't Vogelhof

Is nu nog meer dan vroeger de zaak van de specialiteiten. Vanaf FEBRUARI om de 2 weken nieuwe zendingen honingvogels, (souli-manga's), zeldzame baardvogels, toerako's bananeneters, toekans, tangara's colibris, vliegevangens. Vele speciale astrildes cini's mozambieken enz. evenals vele soorten zeldzame parkieten en lories. Is nog steeds de zaak van de AUSTRALISCHE PRACHTVINKEN zowel voor aankoop als verkoop. Breng ons een bezoek de zaak is geopend gans de ZATERDAG en de ZONDAG voormiddag, de andere dagen op afspraak.

„T VOGELHOF" - JOZEF MAROY-POLFLIET

Bieststraat 156, 8790-Waregem, België, Tel. 056/602550

BEPLANTING IN EN OM DE VOLIERE

DE FAMILIE VIBURNUM

verschillende viburnum-soorten lenen zich goed voor gebruik zowel in als om de volière. De **Viburnum opulus**, ofwel Gelderse roos, is een grote, bladverliezende struik, die tot twee meter hoogte kan groeien. De bloemen trekken erg veel insecten aan. Na de bloei dragen ze heldere rode en doorschijnende glimmende bessen in hangende groepen. Deze bessen zijn, evenals de bladeren en de schors, GIFTIG. Ze vragen een vochtige en voedzame grond en verdragen schaduw. Aanbevolen voor gebruik om de volière.

in de volière kunnen we gebruik maken van o.a. de **Viburnum x juddii**. Het is een bladverliezende struik, die een hoogte van plm. 1,80 m. kan bereiken. Het blad is breed en eiformig en is aan de onderzijde bebaard.

De **Viburnum davidii** is een groenblijvende struik en kan ongeveer 1,50 tot 2 m hoog worden. De bladeren zijn ovaal tot omgekeerd eiförmig en kunnen 12,5 cm lang worden. Na de bloei kunnen er kleine, donkerblauwe bessen komen, mits er evenwel vrouwelijke, met stamperbloem, en mannelijke, met meeldraadbloem, bijeen zijn geplant. Deze struiken zijn namelijk eenslachtig.

Floravi

nieuw!

Basisopfokvoer voor de "doe-het-zelver"

Witte Molen brengt een geheel nieuw opfokvoer voor kanaries, parkieten, en tropische vogels. Basisopfokvoer wordt volgens een geheel nieuw procedé - Expanderen - samengesteld. Daardoor worden eiwitten zeer licht verteerbaar, wat vooral belangrijk is voor jonge vogels, bij hen is de behoefte aan - Optimale Groeistoffen - het grootst. Geëxpandeerde voedingstoffen geven een maximaal benuttingseffect. Basisopfokvoer kan naar keuze worden aangevuld met gepelde haver, negerzaad, gekiemd zaad, gekookt ei, geraspte appel of wortel, fijngehakte groenten enz. Door onze voedingsdeskundige is het gehalte en de verhoudingen van - Vitaminen en Sporenelementen - nauwkeurig bepaald.

Analyse:

Ruw Eiwit min. 13,2% - Verteerbaar Eiwit min. 12,8% - Vet min. 8% - Zetmeel en suiker min. 49% - Vocht max. 12% - Ruw celstof max. 1,75% - Minerale stof max. 6%.

Toegevoegd per kg.:

Vitamine A. 1600 IE, D3. 2000 IE, E.6 mgr., K3 2 mgr., B1.1, 3 mgr., B2. 6,5 mgr., B.6. 1,3 mgr., Nicotinezuur 40 mgr., Panthoteenzuur 10 mgr., Vit. B 12 0,025 mgr., Folinezuur 0,6 mgr., Choline Chloride 450 mgr., D.L.Methionine 650 mgr., IJzer 26 mgr., Mangaan 90 mgr., Koper 13 mgr., Zink 39 mgr., Jodium 1,35 mgr., Kobalt 4 mgr.

**witte
molen**

basisopfokvoer

verkrijgbaar in voordelverpakkingen van 2 kg f. 6,15 en 3½ kg f. 10,20 bij uw dierenspecialzaak!